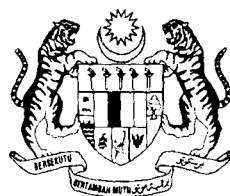

**Jilid II
Bil. 15**

**Hari Isnin
25hb Mei, 1992**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

House of Representatives

PARLIMEN KELAPAN

Eighth Parliament

PENGGAL KEDUA

Second Session

KANDUNGAN

RANG UNDANG-UNDANG:

**Rang Undang-undang Kanun Tanah Negara (Hakmilik Pulau Pinang dan Melaka)
(Pindaan) [Ruangan 3374]**

Rang Undang-undang Tribunal Perkhidmatan Awam (Pindaan) [Ruangan 3407]

Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) [Ruangan 3443]

**Rang Undang-undang Pencen Pihak-Pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan
(Pindaan) [Ruangan 3460]**

Rang Undang-undang Timbang dan Sukat (Pindaan) [Ruangan 3478]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELAPAN

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, D.K.I., D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S.,
S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M., P.I.S.
(Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pembangunan Luar Bandar,
TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' SERI DR LING LIONG SIK, S.P.M.P.,
D.P.M.P., D.P.M.S. (Labis).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' SERI S. SAMY VELLU,
S.P.M.P., S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' SERI DR LIM KENG YAIK, S.P.M.P.,
D.P.C.M. (Beruas).

„ Menteri Kerja Raya, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, DATO' SERI RAFIDAH
AZIZ, S.P.M.P., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pendidikan, DATO' DR HAJI SULAIMAN BIN HAJI DAUD, S.I.M.P.,
P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya).

„ Menteri Pertanian, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, S.S.S.A., D.S.D.K.,
D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Kewangan, DATO' SERI ANWAR BIN IBRAHIM, S.S.A.P., S.S.S.A.
(Permatang Pauh).

„ Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO'
HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.P.M.S., D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala
Selangor).

„ Menteri Kesihatan, DATO' LEE KIM SAI, D.S.S.A., P.P.N. (Hulu Langat).

„ Menteri Pertahanan, DATO' SERI HAJI MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL
RAZAK (Orang Kaya Indera Shahbandar), S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P.,
P.N.B.S., D.P.M.S. (Pekan).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.I.M.P.,
S.S.S.A., S.S.I.J., D.P.M.J., D.P.M.S., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).

Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' SABBARUDDIN CHIK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.S., D.P.M.S. (Temerluh).

- „ Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' NAPSIAH BINTI OMAR, D.S.N.S. (Kuala Pilah).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOR, S.P.M.T., D.P.M.T., J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Besut).
- „ Menteri Sumber Manusia, DATO' LIM AH LEK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.T., J.P. (Bentung).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.T.J., J.M.N. (Kuala Rajang).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, K.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR TING CHEW PEH, D.P.M.P. (Gopeng).
- „ Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, TAN SRI DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, P.S.M., P.G.D.K., S.P.D.K., J.P., A.D.K. (Semporna).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang, DATO' SYED HAMID BIN SYED JAAFAR ALBAR, D.P.M.J., A.M.N., S.M.J. (Kota Tinggi).
- „ MENTERI LUAR NEGERI, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ONG TEE KEAT, S.M.S. (Ampang Jaya).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN HAJI JUHAR BIN HAJI MAHIRUDDIN (Kinabatangan).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO' MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, D.P.C.M., D.S.A.P., A.M.P., A.M.K. (Pasar Salak).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA, S.M.J. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, D.P.M.P., A.M.P. (Gerik).
- „ Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' ALEXANDER YU LUNG LEE, D.P.M.P. (Batu).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO' WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED, D.I.M.P. (Jerantut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR SITI ZAHARAH BINTI HAJI SULAIMAN, D.I.M.P. (Mentakab).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' LOKE YUEN YOW, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN OSU BIN HAJI SUKAM (Papar).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN RAILEY BIN HAJI JAFFREY, J.M.N. (Silam).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Pengangkutan, DATIN PADUKA HAJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, RAJA DATO' ARIFFIN BIN RAJA SULAIMAN, D.S.D.K., S.M.S. (Baling).
- „ Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' HAJI MOHD. KHALID BIN MOHD. YUNUS, D.S.N.S. (Jempol).
- „ Timbalan Menteri Pendidikan, DR LEO MICHAEL TOYAD, J.B.S. (Mukah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN ABDUL GHANI BIN OTHMAN, S.M.J. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DR SULEIMAN BIN MOHAMED, D.P.M.S. (Titiwangsa).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN MOHAMED FARID BIN ARIFFIN (Balik Pulau).
- „ Timbalan Menteri Belia dan Sukan, CIK TENG GAIK KWAN, A.M.N., P.P.N. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN PETER CHIN FAH KUI, P.B.S., A.B.S. (Miri).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN CHUA JUI MENG, P.I.S. (Bakri).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, D.S.D.K. (Kulim Bandar Baharu).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya, TUAN KERK CHOO TING (Taiping).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, DATO' HAJI TENGKU MAHMUD BIN TENGKU MANSOR, D.P.M.T., K.M.N., P.J.C., J.P., P.J.K. (Setiu).
- „ Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOHD. YASIN BIN KAMARI, A.M.N., P.D.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO WONG SEE WAH, D.S.N.S. (Rasah).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya, DATUK PETER TINGGOM ANAK KAMARAU, P.N.B.S., K.M.N., A.M.N., P.P.C. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Pendidikan, DR FONG CHAN ONN (Selandar).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI OTHMAN, D.S.D.K., S.M.J., K.M.N., P.P.T. (Sik).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' CHAN KONG CHOY (Lipis).
- „ Timbalan Menteri Sumber Manusia, DATO' M. MAHALINGAM (Kapar).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' ABDUL RAMAN BIN SULIMAN, D.P.M.P., P.M.P., A.M.P., J.P. (Parit Buntar).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN OTHMAN BIN ABDUL, A.M.P., P.P.T. (Pendang).

- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar, DATO MOHAMED BIN JAMRAH, D.P.M.P., A.M.P., P.P.T., J.P. (Bagan Datok).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan, DATO' ISMAIL BIN SAID, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N. (Kemaman).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, TUAN MOHD. NOH BIN RAJAB (Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN DOUGLAS UGGAH EMBAS, A.B.S., P.B.S. (Betong).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. SHARIFF BIN HAJI OMAR, P.P.T. (Tasek Gelugor).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, TUAN YONG KHOON SENG (Padawan).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Dalam Negeri, TUAN ONG KA TING (Pontian).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Penerangan, DATO' HAJI FAUZI BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.I.M.P., A.M.P., P.P.N. (Kuantan).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, DATO' K. KUMARAN (Tapah).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN S. S. SUBRAMANIAM, J.S.M., P.J.K., A.M.S. (Segamat).
- „ TUAN ABDOL MULOK BIN AWANG DAMIT (Labuan).
- „ DATO' ABDUL AJIB BIN AHMAD, D.G.S.M., D.P.M.J., B.S.I. (Mersing).
- „ TUAN HAJI ABDUL HADI BIN HAJI AWANG (Marang).
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN ABDUL RAHMAN (Sungai Benut).
- „ DATUK HAJI ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).
- „ TUAN ABDUL MALEK MUNIP (Muar).
- „ DATUK HAJI ABDUL RASHID BIN MUHAMMAD (Kuala Nerus).
- „ DATUK PATINGGI TAN SRI HAJI ABDUL TAIB MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Kota Samarahan).
- „ TUAN HAJI NIK ABDULLAH BIN HAJI ARSHAD, S.M.K. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO' DR AFFIFUDIN BIN HAJI OMAR, D.S.D.K., J.S.M., K.M.N., B.C.K. (Padang Terap).
- „ TUAN AHMAD BIN NOR (Bayan Baru).
- „ TUAN AHMAD BIN OMAR, P.P.N. (Pagoh).
- „ TUAN AHMAD SHUKRI BIN HAJI HASSAN (Machang).
- „ DATO' ALIAS BIN MD. ALI, D.P.M.T., J.S.M., S.M.T., K.M.N., P.J.K. (Hulu Terengganu).

Yang Berhormat DATU AMIR KAHAR BIN TUN DATU MUSTAPHA (Marudu).

- „ TUAN HAJI AWANG BIN JABAR, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN HAJI BADRUDDIN BIN AMIRULDIN, B.K.M., P.J.K. (Jerai).
- „ DATUK HAJI BASRI BIN BAJURI, D.S.S.A., K.M.N., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ DATUK BERNARD GILUK DOMPOK, P.G.D.K. (Penampang).
- „ TUAN BILLY ABIT JOO (Hulu Rajang).
- „ TUAN HAJI BUNYAMIN BIN YAAKOB (Bachok).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Bukit Mertajam).
- „ TUAN CHOR CHEE HEUNG (Alor Setar).
- „ TUN DAIM ZAINUDDIN, S.S.M., D.H.M.S., S.S.A.P. (Merbok).
- „ DR V. DAVID (Puchung).
- „ TUAN FONG KUI LUN (Klang).
- „ TUAN FOO PIEW KOK (Batu Gajah).
- „ TUAN GEORGE SANGKIN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN HAJI HAMZAH BIN HAJI MOHAMED ZAIN (Tasek Chenderoh).
- „ TUAN HARRISON NGAU LAING (Baram).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ALI (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN JENDOL, P.J.K. (Alor Gajah).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN MAHMOOD (Kuala Krai).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN PATEH MOHAMAD (Tanah Merah).
- „ CHE IBRAHIM BIN MUSTAFA (Sungai Petani).
- „ LT. KOL. (B) IBRAHIM BIN SAREH (Jelevu).
- „ PUAN HAJAH ILANI BINTI DATO HAJI ISAHAK (Kota Bharu).
- „ TUAN HAJI ISHAK BIN ARSHAD (Kangar).
- „ DR HAJI JAMALUDDIN BIN HAJI JARJIS (Rompin).
- „ TUAN JAWAH ANAK GERANG (Lubok Antu).
- „ TUAN JAMES JIMBUN ANAK PUNGGGA, P.B.S. (Kapit).
- „ TUAN JOSEPH MAUH AK IKEH (Selangau).
- „ TUAN KANG CHOW OH (Kluang).
- „ TUAN R. KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KERK KIM HOCK (Pasir Pinji).

Yang Berhormat DR KUA KIA SOONG (Petaling Jaya).

- „ TUAN LAI LUN TZEE (Sandakan).
- „ TUAN LAU DAK KEE (Ipoh).
- „ TUAN ROBERT LAU HOI CHEW (Sibu).
- „ TUAN LIEW AH KIM (Seputeh).
- „ TUAN LIM GUAN ENG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM HOCK SENG (Bagan).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Tanjong).
- „ PUAN LIM LAY HOON (Padang Serai).
- „ DATIN LING CHOOI SIENG (Lumut).
- „ TUAN HAJI MAHBUD BIN HAJI HASHIM (Sabak Bernam).
- „ TUAN MAIDOM P. PANSAL (Kota Belud).
- „ DR T. MARIMUTHU (Telok Kemang).
- „ TUAN MICHAEL ASANG, B.S.K. (Jambongan).
- „ TUAN MICHAEL LISA KAYA @ GOR KAYA (Bukit Mas).
- „ DATO' HAJI MOHAMAD BIN ABDULLAH, D.I.M.P., P.J.K. (Maran).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN SABU (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KAMAL BIN HUSSAIN (Lembah Pantai).
- „ TUAN MOHAMED KHALED BIN NORDIN (Johor Bharu).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ DATO' HAJI MOHD. SHARIF BIN JAJANG, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ TUAN MOHD. TAMRIN BIN ABDUL GHAFAR (Batu Berendam).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZIHIN BIN HAJI MOHD. HASSAN, P.M.P., A.M.P. (Larut).
- „ DATUK MONGGOH OROW, P.G.D.K., K.M.N., A.D.K. (Tuaran).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L., K.St.J. (Limbawang).
- „ TUAN NASRUDDIN BIN HAJI ALANG SAIDIN, A.M.P. (Parit).
- „ DR NAWAWI BIN MAT AWIN (Tambun).
- „ TUAN NURNIKMAN BIN ABDULLAH (Kimanis).
- „ TUAN ONG TIN KIM (Teluk Intan).
- „ DR OSMAN MINUDIN (Kinabalu).
- „ DATUK JOSEPH PAIRIN KITINGAN (Keningau).
- „ TUAN G. PALANIVEL (Hulu Selangor).

Yang Berhormat DR PATAU RUBIS, P.B.S. (Mas Gading).

- „ DATUK DOMINIC JOSEPH PUTHUCHEARY (Nibong Tebal).
- „ DATO' HAJI QAMARUZ ZAMAN BIN HAJI ISMAIL, D.P.M.P., P.C.M., K.M.N., B.C.K., P.J.K. (BAGAN SERAI).
- „ TUAN RADIN MALLEH (Padas).
- „ PUAN HAJAH RAKIBAH BINTI HAJI ABDUL MANAP (Shah Alam).
- „ TUAN RICHARD RIOT ANAK JAEM (Serian).
- „ PUAN ROHANI BINTI ABD. KARIM (Santubong).
- „ TUAN RUHANIE BIN HAJI AHMAD (Parit Sulong).
- „ Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang).
- „ TUAN SAIDIN @ YUSOF BIN ADAM (Tanjong Karang).
- „ DR SANUSI BIN DAENG MARIOK (Rantau Panjang).
- „ TUAN SHAHIDAN BIN KASSIM, A.M.P. (Arau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ PUAN SITI ZAINABON BINTI ABU BAKAR (Tebrau).
- „ TUAN HAJI SUKRI BIN HAJI MOHAMED (Kok Lanas).
- „ TUAN TAIMIN BIN LUMAING (Pensiangan).
- „ DATUK DANIEL TAJEM ANAK MIRI, P.N.B.S., J.M.N. (Sri Aman).
- „ TUAN TAN KOK WAI (Sungai Besi).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN WAHAB BIN SUHAILI (Batang Sadong).
- „ WAN HANAFIAH BIN WAN MAT SAMAN (Kota Setar).
- „ WAN JUNAIDI BIN TUANKU JAAFAR (Batang Lupar).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. JAMIL BIN WAN MAHMOOD (Tumpat).
- „ WAN OMAR BIN WAN MAJID (Pasir Puteh).
- „ TUAN WEE CHOO KEONG (Bukit Bintang).
- „ TUAN WONG WING ON (Kampar).
- „ TUAN VUN SHIN CHOI @ JOSEPH VOON (Tanjong Aru).
- „ DATUK AMAR JAMES WONG KIM MIN (Bintulu).
- „ TUAN JASON WONG SING NANG (Lanang).
- „ TUAN WOON SEE CHIN, S.M.J., A.M.N., P.I.S. (Senai).
- „ TUAN GEOFFREY YEE LING FOOK (Tawau).
- „ TUAN YIM CHEE CHONG (Seremban).
- „ TUAN PHILIP YONG CHIEW LIP (Gaya).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Dato' Haji Wan Zahir bin Sheikh Abdul Rahman, D.P.M.P.,
J.S.M.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Taijadin bin Saberan.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Zamani bin Sulaiman.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Pegawai Penerbitan: Ramaswamy.

Penolong Pegawai Penerbitan: Shamsiah binti Md. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

Ahmad Kamal bin Mohd. Yusop.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Isnin, 25hb Mei, 1992

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

RANG UNDANG-UNDANG

**RANG UNDANG-UNDANG
KANUN TANAH NEGARA
(HAKMILIK PULAU PINANG
DAN MELAKA) (PINDAAN)**

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibaca bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang". (21hb Mei, 1992)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Kota Melaka diminta sambung.

2.33 ptg.

Tuan Lim Guan Eng (Kota Melaka): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan ini yang juga bertujuan membenarkan pemajakan tanah adat Melayu di Melaka kepada orang-orang bukan Melayu, bermakna penyewaan bagi tempoh tidak melebihi tiga tahun dan pajakan bagi tempoh tiga tahun tetapi tidak melebihi tiga puluh tahun, kini diizinkan.

Memandangkan bahawa terdapat banyak kes di mana tanah adat Melayu dipajakkan kepada orang bukan Melayu pada masa lampau, saya ingin meminta bahawa pajakan tersebut yang dibuat pada masa lampau dihalalkan atau diiktirafkan. Pajakan, penyewaan atau perjanjian mengenai tanah adat Melayu ini dibuat 30, 40 atau 50 tahun yang lepas dan penyewa serta tuanpunya tanah telah mengikut perjanjian mereka buat selama ini dalam keadaan yang sungguh baik dan mesra.

Kebanyakan yang menyewa tanah ini juga terdiri daripada golongan miskin dan tidak mampu berpindah ke kawasan yang lain. Maka mereka ini merupakan mangsa daripada dasar Kerajaan yang enggan memperuntukkan rumah kos rendah kepada mereka. Perjanjian yang dibuat oleh mereka secara sukarela harus dihormati oleh pihak Kerajaan. Kalau usaha Kerajaan adalah untuk mem-perbaiki, membangun dan memajukan tanah adat Melayu, penyewa tersebut yang menyewa tanah adat Melayu ini juga telah memberikan sumbangan yang sama dan juga memperbaiki, membangunkan dan memajukan tanah adat Melayu bagi tuanpunya tanah.

Kini pihak yang menyewa tanah tersebut merasa bimbang bahawa Kerajaan dalam usaha sedemikian akan menghalau dan memaksa mereka pindah dan seperti yang sedia dimaklumi oleh pihak Kerajaan, tindakan sebegini akan menimbulkan banyak masalah sosial, masalah

masyarakat dan saya berharap bahawa pihak Kerajaan akan lebih bertimbangrasi dalam masalah ini. Kalau inilah tujuan Kerajaan, saya berharap bahawa Kerajaan akan mengaturkan perumahan bagi mereka untuk memastikan bahawa mereka ini yang dihalau dari tanah adat Melayu bukan oleh tuannya tanah tetapi atas desakan Kerajaan diberikan perumahan, supaya kita di dalam negara ini tidak mewujudkan suatu golongan yang tanpa tempat tinggal, dengan izin, a new group of homelessness.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin memberikan amaran kepada pihak Kerajaan supaya jangan berselindung di belakang perkataan atau istilah 'pembangunan' tetapi sebenarnya mengambil kesempatan untuk melakukan penyelewengan. Dalam perbincangan pada minggu yang lepas saya telah memberikan suatu contoh iaitu Pume Holding Sdn. Bhd. di mana keadaan sedemikian telah berlaku, di mana apa yang berlaku ialah orang-orang politik boleh menjadi jutawan dengan serta-merta—jutawan \$3 juta, triple millionaire, dengan izin. Semua ini adalah orang kuat UMNO negeri Melaka dan juga melibatkan ahli EXCO negeri Melaka, Yang Berhormat Dato' Mohd. Ali Rastam. Oleh sebab itu, saya rasa Yang Berhormat Menteri Kewangan, yang juga sebagai Pengerusi Jawatankuasa Kabinet menyiasat penyelewengan dan tipu muslihat, boleh mengambil berat tentang masalah ini.

Saya ingin tegaskan lagi bahawa Kerajaan mesti mempunyai suatu mechanism untuk memastikan bahawa apa syarat-syarat yang ditetapkan tidak disalahgunakan. Keadaan yang terbaru sekali ialah MAIKA Holdings, di mana perkara ini berlaku dan saya rasa merugikan rakyat. Pume Holdings melibatkan kerugian \$3 juta kepada rakyat negeri Melaka, MAIKA Holding melibatkan kerugian \$70 juta kepada

masyarakat India yang semua ditipu oleh MIC khususnya Yang Berhormat Menteri Tenaga, Telekom dan Pos.

Satu cara penyelewengan yang lain ialah dengan menggunakan Akta Pengambilalihan Tanah yang baru diluluskan pada tahun yang lepas. Di bawah Akta ini Kerajaan boleh mengambilalih tanah dengan sesuka hati dan bukan dengan tujuan untuk dibangunkan oleh pihak Kerajaan tetapi boleh dibangunkan oleh pihak swasta.

Oleh sebab itu di sini kita boleh tengok bahawa syarikat-syarikat swasta yang tertentu yang mempunyai hubungan rapat dengan pemimpin politik boleh mengambil peluang dan menjadi kaya. Biasanya pihak Kerajaan, sebagai contoh apabila mengambilalih tanah pertanian untuk tujuan perindustrian akan berdasarkan bayaran mengikut kadar tanah pertanian dan bukan kadar perindustrian. Tanah tersebut kini boleh diambilalih bukan hanya untuk kegunaan Kerajaan tetapi seperti yang saya sebutkan tadi untuk kegunaan pihak swasta. Ini tidak adil kepada tuan punya tanah kerana mereka seharusnya dibayar kadar tanah perindustrian iaitu kadar yang lebih tinggi. Adalah dikesali bahawa hanya pihak tertentu yang mempunyai hubungan baik dengan orang atasan yang boleh menukarkan kegunaan tanah kepada kegunaan yang lebih berharga. Kalau kita bergantung kepada tuan punya tanah untuk menukar kegunaan tanah daripada pertanian kepada perindustrian atau perdagangan biasanya mereka akan menghadapi banyak rintangan.

Oleh kerana mereka tidak ada "kabel kuat", dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, tidak ada "kabel kuat"—tidak dapat mencapai hasrat mereka. Tetapi bagi golongan elit ini yang mempunyai hubungan baik dengan orang atasan, khususnya orang kenamaan politik, mereka boleh berbuat demikian dan mereka menggunakan Akta

Pengambilalihan Tanah ini untuk mengambilalih tanah dengan harga yang rendah iaitu harga kadar tanah pertanian tetapi selepas mengambilalih dengan serta-merta kegunaan ini ditukarkan kepada kegunaan perindustrian dan ini telah berlaku di Gelang Patah di mana tanah mereka diambilalih untuk membina laluan kedua ke Singapura. Sepatutnya tuan punya tanah dalam keadaan sedemikian harus dibayar pampasan berdasarkan kegunaan tanah atau tujuan pengusahaan tanah tersebut yang muktamad.

Sungguhpun tanah yang diambilalih diklasifikasikan sebagai tanah pertanian tetapi kalau kegunaan tanah ini adalah untuk tujuan perindustrian tuan punya tanah harus dibayar kadar perindustrian, ini saya rasa untuk mengelakkan tuan punya tanah sama ada tanah adat Melayu atau yang bukan adat Melayu daripada dianiayai oleh pihak Kerajaan dan saya telah sebutkan contoh Pume di mana keadaan ini berlaku, di mana kepentingan rakyat telah diabaikan. Oleh sebab itu saya berharap bahawa semasa membayar pampasan pihak Kerajaan harus menimbang bayaran pampasan yang adil berdasarkan tujuan muktamad yang diinginkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh masalah yang dihadapi oleh penduduk Melayu di Kampung Pantai Kundor dan Tanah Merah di Melaka di mana mereka dipaksa pindah oleh Kerajaan Negeri Melaka. Usaha telah diambil untuk mengambilalih tanah mereka iaitu tanah adat Melayu bagi projek penapis minyak PETRONAS sebanyak \$2 ribu juta.

Perlu ditegaskan di sini bahawa para penduduk Melayu ini bukanlah penentang pembangunan, "they are not anti-national development", mereka ialah penduduk orang kampung yang biasa dan juga bukan terpengaruh oleh

unsur politik kerana di sini perlu diakui bahawa negeri Melaka merupakan kubu kuat UMNO. Semangat 46 dan PAS tidak mempunyai sokongan yang kuat di Melaka. Negeri Melaka merupakan kubu kuat UMNO dan kampung ini juga tidak berlainan. Kebanyakan daripada penduduk kampung ini ialah orang UMNO sendiri. Tetapi yang mereka menentang dan enggan pindah ialah bukan kerana mereka anti pembangunan, seperti yang saya nyatakan tadi, tetapi kerana mereka telah ditipu oleh Kerajaan Negeri Melaka khususnya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Melaka, Tan Sri Abdul Rahim bin Thamby Chik.

Sepatutnya penduduk kedua-dua kampung ini tidak perlu berpindah langsung. Ini adalah kerana pada awal tahun 1984 mereka telah dengan sendirinya menyerahkan sebahagian besar tanah mereka untuk tujuan projek penapis minyak PETRONAS. Ini mereka telah menyerahkan dengan sukarela tetapi dibayar pampasan yang tidak lumayan. Pampasan berdasarkan kegunaan tanah, tanah pertanian. Tetapi apa yang berlaku ialah tanah mereka tidak digunakan untuk tujuan membangunkan projek penapis minyak PETRONAS, tetapi digunakan pula untuk tujuan lain. Ini yang berlaku pada tahun 1984, tetapi apa yang berlaku sekarang ini apabila Kerajaan Negeri Melaka hendak memulihkan projek ini, di sini saya juga hendak tegaskan bahawa DAP juga tidak menentang projek seperti ini, tetapi pihak Kerajaan harus memahami masalah yang dihadapi oleh para penduduk ini.

Oleh kerana tanah yang diserahkan kepada pihak Kerajaan telah digunakan untuk tujuan lain, apabila Kerajaan Negeri ingin memulihkan projek penapis minyak PETRONAS, Kerajaan Negeri Melaka mendapati tidak cukup tanah, oleh sebab itu mereka hendak ambil tanah yang lebih luas lagi daripada apa yang mereka telah

bersetuju dengan para penduduk ini. Dan apa yang diinginkan oleh Kerajaan Negeri Melaka ialah tidak lain dengan menghapuskan sama sekali nama Kampung Pantai Kundor dan Tanah Merah dari bumi. Menghapuskan kedua-dua nama kampung ini sama sekali. Kalau tindakan ini perlu, kalau tindakan ini diambil pada ketika dan masa yang awal sekali saya rasa ini masih boleh dibincangkan. Tetapi pihak Kerajaan Negeri Melaka telah berjanji kepada para penduduk ini bahawa mereka hanya perlukan sebahagian daripada tanah mereka. Tetapi sekarang ini oleh kerana kecuai, kegagalan dan juga kepincangan dalam Kerajaan Negeri Melaka, mereka mahu membolot semua tanah yang dimiliki oleh penduduk-penduduk kedua-dua kampung, tanah nenek-moyang yang ditinggalkan beratus-ratus tahun.

Sebenarnya keadaan ini tidak patut berlaku, dan apabila penduduk kampung menyuarakan ketidakpuasan hati mereka, menyuarakan masalah mereka, pihak Kerajaan Negeri Melaka tidak hirau langsung, tidak peduli dan sungguhpun mereka telah meminta bahawa mengadakan satu dialog dengan Ketua Menteri Melaka dan juga ADUN kawasan tersebut iaitu Yang Berhormat Dato' Mohd. Ali Rastam, sekali lagi orang yang di belakang Pume Holdings Sdn. Bhd.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti sekejap ya, Kota Setar bangun.

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman (Kota Setar): Point of order, Tuan Yang di-Pertua, nampaknya Ahli Yang Berhormat.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang ke-berapa Yang Berhormat?

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman: 36(5), (6), (9)—banyaklah!

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Satu demi satu, Yang Berhormat!

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman: Yang pertama, dia tidak boleh menyebut nama sebab orang yang disebut itu tidak ada di dalam Dewan ini untuk mempertahankan diri. Yang keenam, seorang ahli tidak boleh mengeluarkan sangkaan jahat. Selepas itu yang kesembilan, dalam apa-apa perbahasan tidak boleh disebutkan kelakuan atau sifat siapa-siapa Ahli Parlimen atau siapa-siapa pegawai Kerajaan, Menteri, Ketua Menteri, selain daripada kelakuan pada menjalankan urusan sebagai Ahli Parlimen atau pegawai Kerajaan. Jadi banyak, Tuan Yang di-Pertua, saya minta Tuan Yang di-Pertua tolong beri amaran sedikit.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, saya rasa apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Kota Setar itu tidak kena pada tempatnya sebab....

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman: 36(5), Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): 36(5) itu sebenarnya hanya dikhususkan kepada Ahli-ahli Dewan ini.

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman: Tidak, 36(5)—seseorang Ahli tidak dibenarkan menyebut nama Ahli-ahli lain.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli Dewan ini, bukan orang luar. Yang Berhormat....

Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman: Orang itu tidak ada untuk mempertahankan diri. Saya ingat ada di dalam ini.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Itu tidak ada hubungan kaitnya dengan 36(5). Teruskan, Yang Berhormat.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, yang kita bahaskan sekarang ialah Rang Undang-undang Hakmilik Pulau Pinang dan Melaka. Ini masalah Melaka, saya anak watan Melaka dan mungkin Yang Berhormat kena balik ke Kedah dahululah.

Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan tadi, penderitaan para penduduk ini tidak diambil berat oleh pihak Kerajaan dan ADUN kawasan ini juga enggan mengadakan satu dialog untuk satu masalah yang sebegitu besar dan Jawatankuasa yang ditubuhkan oleh mereka tidak diiktiraf langsung oleh bukan sahaja ADUN kawasan itu tetapi juga oleh Ketua Menteri Melaka sendiri. Saya rasa ini bukanlah satu contoh, satu sikap oleh seorang pemimpin yang menonjolkan diri sebagai jaguh, champion rakyat. Ini saya rasa amat dikesali oleh penduduk-penduduk di kedua-dua kampung ini.

Apabila mereka mengadakan tindakan menentang usaha mengambil alih tanah oleh Kerajaan Negeri, bila mereka mengadakan seminar atau forum, sungguhpun tidak mengundang pemimpin-pemimpin DAP tetapi Kerajaan Negeri mengatakan semua ini didalangi oleh DAP. Tetapi sekarang yang kita hendak tujukan ialah masalah rakyat. Kalau pemimpin-pemimpin negeri betul-betul jujur untuk menyelesaikan masalah rakyat, janganlah cuba lari dari masalah pokok ini. Janganlah cuba lari dengan mengatakan bahawa semua masalah ini didalangi oleh parti Pembangkang.

Kalau sebuah parti yang bertanggungjawab, dia harus berani menghadapi masalah ini, menyelesaikan masalah ini. Saya rasa amat kesal dengan sikap tidak ambil berat, tidak mahu menemui, tidak mahu berdepan dengan penduduk-penduduk tersebut

dan sikap pihak Kerajaan telah menaikkan kemarahan penduduk di kedua-dua kampung sehingga mereka telah memaparkan kain dan papantanda yang mengatakan bahawa kita tidak akan pindah walaupun mencurahkan darah yang terakhir.

Saya rasa keadaan ini tidak harus berlaku dan tidak harus diteruskan. Kalau pihak Kerajaan bertanggungjawab, saya rasa kita tidak akan sampai ke peringkat ini. Oleh itu, saya meminta supaya pihak Kerajaan Pusat mengambil perhatian dalam perkara ini, oleh kerana Kerajaan Negeri telah gagal, telah tidak mengambil berat, dan supaya menasihatkan pihak Kerajaan Negeri Melaka jangan bertindak keras terhadap penduduk kedua-dua kampung ini. Kalau tidak, saya bimbang bahawa pertumpahan darah mungkin akan berlaku kalau tindakan keras diambil oleh Kerajaan. Pihak Kerajaan harus mengadakan satu dialog berbincang dengan mereka dan janganlah melakukan sesuatu dengan sewenang-wenangnya.

Sungguhpun negeri Melaka tidak ada Sultan—hanya Gabenor sahaja—tetapi tindakan setengah-setengah pemimpin negeri Melaka seolah-olah ada Sultan Negeri Melaka dan Sultan Negeri Melaka ini 'terror' betul, yang membayangkan Kerajaan Negeri Melaka tidak mempunyai moral dan prinsip. Inilah gambaran yang diberikan kepada rakyat. Sungguhpun Kerajaan Negeri Melaka mempunyai banyak skandal tetapi rakyat telah bersabar dan saya rasa kalau Kerajaan Negeri Melaka masih ingin berdegil dengan cara penyelesaian dengan mengambil tanah secara paksa, Kerajaan harus bertanggungjawab atas kesemuanya. Saya harap juga pihak Kerajaan Pusat boleh sekurang-kurangnya menjadi orang tengah dengan PETRONAS, Kerajaan Negeri dan juga kepada penduduk-penduduk kampung ini supaya satu penyelesaian yang memuaskan boleh dicapai di antara semua pihak.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mahu bercakap panjang lebar dengan perkara.... .

Tuan Wee Choo Keong: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Bukit Bintang bangun.

Tuan Lim Guan Eng: Saya beri jalan.

Tuan Wee Choo Keong: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak mendapat penjelasan daripada Ahli dari Kota Melaka sama ada beliau sedar atau tidak bahawa Kerajaan Negeri Melaka ini ada mengambil tanah rakyat di Melaka dan juga pengambilan tanah ini ialah untuk kepentingan mereka sendiri. Terima kasih.

Tuan Lim Guan Eng: Memang ada. Saya telah sebutkan Pume Holdings Sdn. Bhd. sebagai contoh dan ada banyak kes yang lain, kalau hendak sebutkan, panjang betul. Ini skandal rasuah oleh Kerajaan Negeri Melaka dan malangnya Badan Pencegah Rasuah (BPR) tidak bermaya untuk mengambil tindakan kerana mereka di Melaka ini betul-betul canggi dalam cara rasuah mereka. BPR pun susah hendak menangkap mereka dan mungkin sekarang mereka sibuk dengan MAIKA.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mahubercakap berpanjang lebar dengan Rang Undang-undang ini, selain daripada berharap bahawa pihak Kerajaan apabila melaksanakan peruntukan pindaan ini hendaklah melaksanakannya dengan secara adil, munasabah dan bertimbangrasa kepada semua pihak yang terjejas. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Nilam Puri. Selepas Yang Berhormat berucap, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen diminta menjawab.

2.58 ptg.

Tuan Haji Mohamad bin Sabu (Nilam Puri): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga mengambil bahagian untuk membincangkan Rang Undang-undang Kanun Tanah Negara (Hakmilik Pulau Pinang dan Melaka) (Pindaan). Di sini yang ditimbulkan ialah untuk membincangkan tanah adat di Melaka dan di Pulau Pinang dan saya harap Setiausaha Parlimen dapat menerangkan bagi Pulau Pinang, apakah tanah wakaf yang ada sedikit sebanyak itu dianggap sebagai tanah adat dan bagi Pulau Pinang, tanah wakaf dalam bandar itu sahaja boleh dikatakan tanah yang dimiliki oleh orang Islam dan kalau undang-undang ini dipinda untuk membolehkan tanah itu diperniagakan termasuk kepada orang-orang bukan Islam, maka kita bimbang tanah yang sekangkang kera ini, tempat yang orang Islam boleh membuat sesuatu dalam bidang perniagaan dan sebagainya, mereka terpaksa ataupun boleh menyerahkan kepada orang lain untuk memajukan perniagaan di tanah-tanah tersebut, sedangkan tanah di Pulau Pinang ini menjadi kontroversial besar sehingga dibawa ke mahkamah apabila pihak Kerajaan cuba memajukan tanah itu dengan tidak mendapat persetujuan Pemegang Amanah Wakaf seperti di kawasan Masjid Simpang Enam yang menjadi bahan petarungan di mahkamah yang begitu lama, yang berakhir pihak tanah wakaf diberi kemenangan oleh mahkamah di dalam kes tersebut.

Apakah kerana pihak mahkamah memutuskan bahawa penguasa tanah wakaf itu berhak memajukan tanah itu dan dibawa ke mahkamah, mahkamah memihak kepada mereka yang mentadbir tanah wakaf maka undang-undang ini perlu dipinda untuk membolehkan pihak Kerajaan ataupun pihak orang yang memiliki wakaf itu dapat menyewa dengan sewenang-wenangnya kepada siapa yang dia kehendaki.

Bagi di negeri Melaka pula kita tahu bahawa perkara yang besar berlaku di sana, rungutan rakyat di sana sekarang ini iaitulah Kerajaan berusaha untuk mengambil tanah untuk dimajukan sebagai kawasan industri yang berjumlah 280 ekar di Bukit Pagoh, di Pernu, di Bukit Meta dan Teluk Mas. Dalam 280 ekar ini, adakah termasuk tanah adat? Kalau ada tanah adat, apakah tujuan pindaan undang-undang ini untuk membolehkan Kerajaan mengambil tanah itu dengan mudah yang berjumlah 280 ekar di kampung yang saya sebutkan tadi. Walaupun penduduk-penduduk kampung tersebut telahpun menubuhkan satu jawatankuasa untuk menyatakan sikap penentangan mereka terhadap pengambilan tanah tersebut yang berjumlah 280 ekar di Bukit Pagoh, Pernu, Bukit Meta dan Teluk Mas. Soalnya kenapa perlu dipinda rang undang-undang ini untuk memajukan tanah adat sedangkan agensi-agensi Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri yang memajukan perniagaan orang Melayu dan bumiputera terlalu banyak. Kita ada MARA, kita ada UDA, kita ada Tabung Haji, kita ada berbagai-bagai badan yang lain. Sepatutnya badan-badan ini boleh memajukan tempat-tempat ini tetapi nampaknya sekarang ini terpaksa dipinda. Kita bimbang pindaan Rang Undang-undang Kanun Tanah Negara ini adalah untuk membolehkan pihak tauke-tauke industri yang kaya-raya untuk dapat menggunakan tanah ini yang mereka nampak terbiar lalu mereka dapat eksplotkan untuk mendapat keuntungan yang agak mudah.

Memang tanah-tanah adat terutama banyak di Negeri Melaka yang bersempadan dengan Negeri Sembilan tidak berapa maju. Tetapi kenapa kita perlu pinda Akta ini terburu-buru sedangkan mungkin sekarang tidak maju, sekarang pemegang tanah adat itu tidak tahu hendak memajukannya tetapi 5-10 tahun akan datang mungkin

dia ada fikiran bagaimana untuk memajukan tanah tersebut. Soal tanah ini amat sensitif terutama sekali kepada orang-orang Islam mutakhir ini.

Seorang yang dipanggil wakil Bosnia-Herzegovina yang ada di Malaysia sekarang, Prof. Mustafa Czerick dalam dialognya dengan kami iaitu Dewan Pemuda PAS, pesanannya kepada kami—katanya “kami semasa di Yugoslavia dahulu, kami pertahankan kami ini Islam dan Yugoslavia memberi izin untuk menamakan kami ini Muslim. Tetapi kesilapan yang kami lakukan ialah kami tidak mempertahankan tanah-tanah kami. Kami menjual kepada sesiapa sahaja yang menawarkan harga mahal. Akhirnya yang tinggal kepada kami hanyalah bangsa Muslim tetapi tanah-tanah kami sudah bertukar tangan.” Oleh itu, Prof. Mustafa Czerick ini berpesan, “kamu, terutama sekali umat Islam di Malaysia ini jangan melakukan, jangan ulang kesilapan yang kami lakukan di Bosnia-Herzegovina.” Itu pesanan seorang yang telah mengalami apabila tanah mereka tergadai. Kita lihat mereka berpesan kepada kita di samping mempertahankan Islam itu sendiri, tanah itu adalah amat penting seperti juga yang berlaku di Palestin di mana mereka dapat mempertahankan identiti bangsa mereka tetapi apabila tanah mereka tidak ada maka akhirnya negara pun tidak ada. Sebab itulah dalam meminda sebarang Akta Tanah kita harap kita mengambil perhatian serius perkara-perkara ini terutama dalam negara Malaysia yang sifat masyarakatnya adalah masyarakat majmuk.

Seterusnya saya ingin menyentuh juga perkara yang disentuh oleh Yang Berhormat dari Kota Melaka iaitu kawasan tanah yang cuba diambil oleh Kerajaan sekarang ini iaitu Pantai Tanah Merah dan Pantai Kundur. Saya sendiri pergi melawat, pergi berceramah di Melaka dan tumpang

melawat di kawasan ini. Saya terkejut sekali melihat penduduk-penduduk kampung di sini menaikkan sepanduk-sepanduk dan papan-papan tanda yang mengerikan. Di antara papan tanda itu berbunyi "kami sanggup bermandikan darah jikalau tanah kami ini bertukar tangan." Bila mereka tahu yang saya ini datang daripada PAS, mereka kata mereka tidak mahu bantuan mana-mana parti politik pembangkang. DAP pun kami tidak mahu, PAS pun kami tidak mahu. Bagus pendirian mereka. Tetapi mereka kata "kami hendak berjuang sendiri. Kami sanggup mempertahankan tanah kami walaupun darah mengalir." Saya sendiri ngeri melihat sepanduk-sepanduk yang dinaikkan di kawasan pantai ini.

Jadi, saya harap Kementerian ini dapat berhati-hati dan kalau ada pengambilan tanah ini hendak diambil juga mestilah ada rundingan dengan tuan-tuan tanah ini. Mereka mengatakan tidak pernah ada rundingan dengan mereka. Yang dirundingkan hanyalah dengan JKK dan Penghulu kampung sahaja sedangkan tuan-tuan tanah tidak tahu-menahu. Sebab itulah mereka berkeras sehingga sanggup bertumpah darah tidak melepaskan tanah pusaka mereka daripada zaman Hang Tuah hingga sekarang yang mereka pertahankan di Pantai Tanah Merah dan Pantai Kundur itu. Dan di kawasan ini sudah tentu ada tanah adat dan pindaan ini barangkali dapat melegakan pihak yang hendak mengambil tanah tersebut.

Mereka juga mengatakan selama ini apabila tanah-tanah diambil sama ada tanah adat atau rezab Melayu yang diambil tidak diganti di tempat lain. Kalau ada tanah adat ini diambil misalnya, Kerajaan mesti bersedia mengganti tanah yang sama harganya dengan tanah yang lain untuk dijadikan tanah adat ataupun rezab Melayu yang semakin pupus sekarang ini. Sekian pandangan saya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Setiausaha Parlimen.

3.08 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi (Tuan Mohd. Noh bin Rajab): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih kepada dua orang Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan ini iaitu dari Kota Melaka yang sudah tidak ada lagi dah, dia sudah keluar dan daripada Nilam Puri.

Saya ingin menerangkan pada awal-awal ini lagi bahawa jangan kita terkeliru di antara akta yang kita bentangkan hari ini dengan Akta Pengambilan Tanah. Dua orang Ahli Yang Berhormat ini mengheret isu-isu kepada masalah pengambilan tanah yang mana tidak terlibat langsung dalam Akta ini. Akta ini walaupun ada disebut "Pulau Pinang" tetapi tujuan kita tidak terlibat langsung dengan Pulau Pinang. Tanah adat hanya berada di Melaka dan Pulau Pinang tidak mempunyai tanah adat di bawah Akta Kanun Tanah Negara. Saya harap Yang Berhormat dari Nilam Puri fahamlah tentang faktor itu. Tidak ada tanah adat di Pulau Pinang.

Di Melaka sepertimana mula-mula diterangkan semasa saya membentangkan dahulu bahawa tanah adat ini mengikut Kanun Tanah Negara tidak boleh disewa atau dipajakkan langsung. Oleh yang demikian memanglah nilainya tidak tinggi. Nilai komersialnya tidak tinggi. Untuk tujuan yang elok supaya tanah adat ini bernilai tinggi kalau boleh dan kita bertujuan untuk memperuntukkan akta ini supaya dapat dipertingkatkan nilainya. Bukan untuk hendak mengambil tanah adat ini.

Dengan itu, sesiapa pun kalau sudah memajukan tanah adat boleh disewakan pada orang lain dengan nilai yang tinggi. Kalau tanah Yang Berhormat di Melaka pun, kalau Yang Berhormat sudah majukan, tidak ada undang-

undang yang membolehkan Yang Berhormat untuk menyewakannya kepada orang bukan Melayu. Carilah pasaran dalam kalangan orang Melayu dan yang terbukti dalam pasaran orang Melayu nilainya kurang. Jadi, kita naikkan nilai ini dan bukan untuk hendak mengambil-alih.

Yang Berhormat dari Kota Melaka mempersoalkan tentang pengambilan tanah oleh Kerajaan negeri Melaka. Pemberian dan pengambilan tanah adalah dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri dan kadang-kadang saya ingin juga menasihati kepada Yang Berhormat dari Kota Melaka ini seolah-olah beliau semacam 'anjing yang menyalak pokok yang salah'. Sepatutnya beliau meluahkan fikirannya di Dewan Undang Negeri Melaka bukan di Parlimen ini dan sudah jelas beliau di sini cuma ingin hendak mendapatkan political mileage sahaja, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua. Dalam Akta Pengambilan Tanah yang telah kita luluskan baru-baru ini pindaannya....

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Kota Melaka, bangun. Ya, hendak apa Yang Berhormat?

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Hendak minta jalankah?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Hendak minta penjelasan?

Tuan Lim Guan Eng: Bukan, saya tidak tahu mungkin ini point of order ataupun penjelasan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti sekejap.

Tuan Lim Guan Eng: Mungkin point of order.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Point of order, cakap nombor berapa. Kalau penjelasan.....

Tuan Lim Guan Eng: Kerana tadi saya baru masuk, saya tidak dengar berapa jelas.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tidak dengar, duduklah.

Tuan Lim Guan Eng: Point of order.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Point of order yang ke berapa Yang Berhormat?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Nanti dahulu.

Tuan Lim Guan Eng: Sama ada parliamentary atau tidak, saya hendak minta Tuan Yang di-Pertua terangkan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat duduk sebentar, biar saya tanya. Point of order yang ke berapa Yang Berhormat?

Tuan Lim Guan Eng: Dia menggunakan perkataan sama ada parliamentary atau tidak, bila saya masuk, saya tidak tangkap ayat sepenuhnya, tetapi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, dia ada sebutkan perkataan anjing. Apakah

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Kalau tidak silap saya Yang Berhormat, memang Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi menyebutkan "seperti anjing menyalak pokok yang salah", itu yang saya dengar.

Tuan Lim Guan Eng: Dia sekarang hendak menyalak? Hendak menyalak seperti anjinglah.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukuplah, kalau Yang Berhormat hendak tanya, tanyalah, teruskan.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tidak faham tanyalah. Tuan Yang di-Pertua, ini masalahnya kadang-kadang yang menyebabkan Dewan ini riuh. Saya nasihatkan Ahli-ahli Yang Berhormat, terutama sekali daripada di sebelah sana belajar sedikit lagilah bahasa. Saya gunakan peribahasa. Kalau tidak faham peri bahasa, belajar lagi. Saya percaya Ahli Yang Berhormat dari Bayan Baru boleh mengajar selepas ini di luar.

Tuan Lim Guan Eng: Penjelasan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat dari Kota Melaka minta penjelasan. Hendak beri jalan?

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Satu kali bolehlah.

Tuan Lim Guan Eng: Kalau tidak silap, peribahasa itu ialah "anjing menyalak bukit". Jadi, saya rasa mungkin itu satu invention baharulah dari Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Kalau tidak mungkin boleh minta Kementerian Pendidikan ubah peribahasa mengikut selera Yang Berhormat Setiausaha Parlimen.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, ini pandangan.

Tuan Lim Guan Eng: Bukan, ini penjelasan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Apa hendak soal?

Tuan Lim Guan Eng: Ini cuma hendak membetulkan peribahasa Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, betul tidak?

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tuan Yang di-Pertua, cukuplah itu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ya, Yang Berhormat, apa yang hendak disoal?

Tuan Lim Guan Eng: Ya, saya belum habis lagi, duduk, sabar sedikit, saya belum habis, duduk dahulu, saya belum habis lagi.

Beberapa Ahli: (*Sampuk*).

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Saya rasa ini adalah masa saya bercakap, kalau saya kata sudah cukup, cukuplah, duduklah.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti dahulu. Saya hendak tanya Yang Berhormat dari Kota Melaka. Sudah habis atau belum, sila teruskan pertanyaan.

Tuan Lim Guan Eng: Apa yang kita bincangkan ialah mengenai Rang Undang-undang bagi kawasan Melaka, khususnya, Pulau Pinang saya rasa tidak ada di sini, khususnya Melaka dan ini juga lanjutan daripada apa yang diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri. Saya tidak tahu sama ada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen pasti atau tidak, tetapi beberapa point yang saya hendak timbulkan adalah berkaitan dengan Rang Undang-undang ini. Rang Undang-undang ini melibatkan tanah adat Melayu dan hujah yang saya timbulkan ialah, pertama, pampasan; kedua, ialah mengenai apakah hak-hak orang yang terlibat, khususnya kaum bukan Melayu yang terlibat kalau Rang Undang-undang ini dilaksanakan, khususnya, sama ada perjanjian yang lampau itu diiktirafkan. Itu yang penting sekali dan saya harap 'go to the topic' jangan buat personal attack, jangan membuat serangan peribadi.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, itu bukan minta penjelasan, itu penjelasan Yang Berhormat sendiri.

Tuan Lim Guan Eng: Kerana tidak ada jawapan langsung, itu sebabnya.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, Setiausaha Parlimen teruskan.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tuan Yang di-Pertua, sepatutnya dia berterima kasih sebab saya beri jalan sebentar, tetapi kadang-kadang orang yang tidak tahu membalas budi ini susah hendak buat bicara. (*Tepuk*) Sebelum saya terangkan, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memberi tahu Yang Berhormat, sebenarnya kekecohan di Dewan ini ialah kerana sikap, yang dalam adat Melayu menyatakan "bahasa itu menunjukkan bangsa"—seolah-olah ada Ahli-ahli yang tidak berbangsa yang mulia.

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Kepong bangun pula.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tidak perlu, kecuali kalau di bawah Standing Order. Saya rasa boleh duduk, kalau tidak, tidak payah membuang masa. Ahli dari Kota Melaka mempersoalkan tentang pengambilan tanah. Saya ingin bertanya kepada Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, sama ada beliau ada mempunyai ingatan yang baik ataupun tidak. Dalam sesi yang lalu, kita telah meluluskan Akta Pengambilan Tanah dan Dewan yang mulia ini telah meluluskan. Saya tidak bercadang untuk hendak mengulas Rang Undang-undang itu, tetapi saya ingin hendak mengambil satu, dua faktor yang patut Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka tahu apabila beliau berhujah bahawa mengikut Rang Undang-undang, Kerajaan Negeri dibenarkan untuk

mengambil tanah untuk tujuan yang ditentukan oleh Kerajaan Negeri itu, dan apabila diambil, pampasan hendaklah dibuat mengikut harga pasaran. Dan kita dalam Dewan yang mulia ini telah membincangkan dengan panjang lebar dan Rang Undang-undang itu diluluskan. Sama ada sejumlah segelintiran daripada Ahli-ahli Dewan ini bersetuju atau tidak, saya percaya bahawa perkara itu telah selesai dan biar sahaja rakyat yang menentukan sama ada Rang Undang-undang itu elok atau tidak. Kalau tidak elok, biarlah Kerajaan yang berkuasa hari ini menghadapinya.

Jangan mencelah dengan hal-hal yang lain dan cuba menimbulkan perkara-perkara yang sudah. Itulah sebabnya kita mesti berhemah tinggi dalam Dewan ini. Benda yang sudah selesai, selesai. Apa yang kebanyakan daripada hujah-hujah yang disebutkan itu cuma membuang masa sahaja. Kita tidak mempertikaikan tentang kuasa Kerajaan Negeri mengambil tanah; itu telah diperuntukkan dalam Rang Undang-undang. Kalau ada penyelewengan boleh dilaporkan kepada pihak berkuasa. Saya percaya Yang Berhormat dari Kota Melaka memang arif tentang hendak mengadu, ke mana hendak pergi, memang arif, memang boleh di buat di luar Dewan tetapi apabila bercakap membuang masa dalam Dewan ini hanya meletihkan mulut sahaja. Dan beliau menekankan tentang faktor keuntungan. Dalam dasar Kerajaan, privatisation ini, kita mengakui tentang faktor keuntungan. Sesiapa sahaja yang mengusahakan apa-apa perniagaan dan perusahaan, kita mengakui faktor keuntungan dan atas dasar ini jugalah saya percaya bahawa Yang Berhormat dari Kota Melaka ini mendapat keuntungan dengan dasar ini juga ibu bapa Yang Berhormat dari Kota Melaka mendapat keuntungan dan mampu menghantar Yang Berhormat pergi belajar ke luar negeri. Kalau kita tidak memberi pertimbangan langsung

kepada faktor keuntungan, cubalah kita tanya sendiri, adakah seseorang dapat menghantar anaknya belajar keluar negeri kalau daripada pagi hingga ke petang berusaha melaksanakan tugas-tugas tanpa untung. Yang ditekankan ialah untung memberi makna kepada semua, kepada Kerajaan, kepada peniaga-peniaga, kepada orang ramai dan kepada orang kampung. Saya harap ini masuklah dalam pemikiran Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka ini.

Ada satu perkara lagi, sama ada pengambilan tanah itu untuk kegunaan yang dimaksudkan. Dalam Akta Pengambilan Tanah, ia boleh ditukar, tidak perlu diterangkan.

Ingin juga saya menerangkan seolah-olah tanah yang diambil oleh Kerajaan adalah tanah orang miskin sahaja. Saya ingin memberi penjelasan di sini, bahawa untuk pembangunan, tidak kira siapa punya tanah. Tanah Menteri pun ada diambil oleh Kerajaan, tanah orang-orang parti UMNO pun ada diambil oleh Kerajaan, tanah orang DAP pun ada diambil oleh Kerajaan. Tanah orang biasa pun ada diambil oleh Kerajaan, untuk pembangunan negara. Kita meletakkan kepentingan negara di hadapan sekali. Saya rasa yang lain tidak perlulah saya ulas, Tuan Yang di-Pertua, kalau adapun

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, Kota Melaka bangun lagi.

Tuan Lim Guan Eng: Penjelasan. Di sini saya juga menimbulkan tentang monitoring mechanism, dengan izin, atau satu jentera untuk mengawal, untuk memastikan bahawa syarat-syarat yang ditetapkan oleh pihak Kerajaan diikuti. Apa yang berlaku ialah biasanya ia tidak diikuti, sepertimana yang saya sebut sebagai contoh iaitu dalam kes Pume di mana tanah disyaratkan untuk membina

rumah kos rendah tetapi apabila tanah ini diberikan kepada syarikat, syarikat ini tidak berbuat demikian dan tidak membina rumah kos rendah tetapi menjualnya dengan keuntungan kira-kira \$3 juta dengan sekaligus sahaja kepada syarikat yang lain yang tidak membina rumah kos rendah tetapi membina rumah kos tinggi. Apakah mechanism untuk memastikan bahawa hak orang miskin terjamin supaya syarat-syarat yang ditetapkan oleh Kerajaan diikuti, sama seperti MAIKA supaya hak orang-orang India diikuti, hak orang-orang India terjamin, ini yang penting sekali.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, 36(1).

Tuan Lim Guan Eng: Ini tidak ada kait-mengait dengan Yang Berhormat Menteri. Ini satu penjelasan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: 36(1).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti dahulu. 36(1), dalam keadaan ini saya rasa tidak tepat Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tidak ada kaitan dengan apa yang beliau bincangkan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah Yang Berhormat.

Tuan Lim Guan Eng: Ini guilty conscience.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tidak ada kaitan, dia budak kecil.

Seorang Ahli DAP: Sensitif.

Tuan Lim Guan Eng: Jangan macam samsenglah. Pukul orang macam ini.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Budak kecil.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: You pun sudah jadi macam bapa youkah?

Tuan Lim Guan Eng: Tengok! Samseng macam ini.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Budak kecil.

Tuan Lim Guan Eng: Samseng macam ini.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Saya rasa, cukup. Tingkah laku kita semua ini di sini, saya rasa, eloklah secukup dengan gelaran Yang Berhormat. Ya, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa masalah yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka itu telah dijawab dalam Akta Pengambilan Tanah kita. Akta Pengambilan Tanah yang kita pinda baru-baru ini, Kerajaan jika sesuai boleh menukar tujuan apabila tanah-tanah itu diambil balik, tidak menjadi kesalahan.

Tuan Lim Guan Eng: Tetapi tidak diikuti oleh syarikat tersebut. Syarikat melanggar syarat yang ditetapkan oleh Kerajaan dan tidak mengikut. Apakah tindakan terhadap syarikat tersebut, sama seperti MAIKA ini?

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak duduk, saya hairan mengapa dia bercakap.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, sabar!

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Itu yang saya katakan tadi 'bahasa itu menunjukkan bangsa'.

Kalau Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka

Tuan Lim Guan Eng: Dia guilty conscience.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Kota Melaka, sila duduk!

Tuan Mohd. Noh bin Rajab:.... adalah berasal daripada bangsa yang mulia, bangsa bukan bermaksud bangsa Cinakah, bangsa Melayukah, tidak, 'bangsa' ini adalah

Tuan Lim Guan Eng: (*Menyampuk*).

Tuan Mohd. Noh bin Rajab:..... sebab Yang Berhormat tidak tahu bahasa, itu yang susah. (*Diganggu*) Kalau Yang Berhormat mahu orang lain hormati Yang Berhormat, Yang Berhormat pun mesti menghormati orang lain. Bila saya bercakap, Yang Berhormat tidak patut bercakap. Kalau hendak bercakap, saya duduk. Dan saya telah buktikan, berapa lama hendak bercakap, saya beri peluang. Sebab kita dalam Dewan ini berhemah tinggi. Saya tidak mahu mengajak Yang Berhormat untuk berlagak macam orang tidak ada budaya langsung.

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, sila duduk dahulu.

Seorang Ahli: Duduklah!

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Yang Berhormat, duduk. Duduk. (*Disampuk*) Tuan Yang di-Pertua, saya rasa tidak ada perkara lain yang tidak

Dato' Seri S. Samy Vellu: (*Menyampuk*).

Beberapa Ahli-ahli DAP: (*Menyampuk*).

Tuan Lim Guan Eng: Ini tidak boleh pukul orang punya.

Beberapa Ahli: (*Menyampuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka dan Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain, sila bertenang.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Saya tidak memberi jalan kepada yang lain bercakap, Tuan Yang di-Pertua. Cuma saya tidak dapat bercakap kerana keadaan hingar-bingar bunyi dalam Dewan ini.

Tuan Lim Guan Eng: (*Menyampuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli Yang Berhormat Kota Melaka, cukuplah! Ini masa Yang Berhormat Setiausaha Parlimen berucap, dia tidak beri jalan, tidakkan Yang Berhormat tidak faham.

Tuan Lim Guan Eng: (*Menyampuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah Yang Berhormat.

Tuan Mohd. Noh bin Rajab: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa setakat itulah sahaja ulasan saya, penerangan saya, tentang perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh dua orang Ahli Yang Berhormat tadi, dan saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada mereka. Sekian. (*Tepuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(*Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman): (*Bangun*).

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*).

(*Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat):* Nanti dulu! Kepong bangun.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, Peraturan Mesyuarat 43. Tuan Yang di-Pertua dalam Majlis Mesyuarat atau Pengerusi dalam Jawatankuasa adalah bertanggung ke atasnya menjaga supaya Peraturan-peraturan Majlis Mesyuarat atau Jawatankuasa diindahkan dan keputusannya berkenaan dengan apa-apa perkara Peraturan Mesyuarat tidak boleh diminta timbangkan semula dan tidak boleh diulang kaji oleh Majlis Mesyuarat, kecuali dengan dikeluarkan usul bersendirinya kerana itu, usul demikian ini tidak berkehendak dikeluarkan pemberitahuan lebih daripada dua hari terlebih dahulu.

Di sini pihak kami pun telah membentangkan satu usul untuk sudah lebih dua hari dan kalau ikut apa yang tersurat dan tersirat di dalam Peraturan Tetap 43, ini bermakna usul ini mesti dibahaskan dan keputusan diambil di dalam Majlis Mesyuarat ini.

Pada 14 haribulan, Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua pun ada menyebutkan bahawa sekiranya ada Ahli-ahli Parlimen tidak puas hati dengan keputusan yang dibuat oleh Yang di-Pertua, maka mereka boleh membentangkan usul menurut peruntukan-peruntukan yang ada di dalam Peraturan-peraturan Tetap. Jadi, kita pun buatlah usul ini untuk memperbetulkan keadaan yang dianggap tidak betul oleh pihak kami. Memang pihak Kerajaan menganggap betul. Tetapi yang penting sekali menurut lunas demokrasi, patut kita adakan satu perbahasan untuk menyelesaikan masalah ini.

Saya setuju kalau kita hendak ikut majoriti dan sebagainya, kita tak boleh menang di dalam Majlis Mesyuarat ini.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat.....

Beberapa Ahli: Duduklah!

Dr Tan Seng Giaw: Walau bagaimanapun, memandangkan apa yang disebutkan oleh Tuan Yang di-Pertua pada 14 haribulan ini, saya percaya cara yang betulnya kita bentangkan usul ini dan dibahaskan untuk hari ini. Saya nampak Tuan Yang di-Pertua ada sebutkan kalau kita ikut Peraturan Tetap 15(1) dan 14(2) iaitu Menteri yang kena mencadangkan supaya satu-satu perkara itu didahulukan. Jadi, saya berharap Tuan Yang di-Pertua dapat membuat keputusan untuk membolehkan usul bersendirinya ini dapat dibahaskan, kerana apa yang dicatatkan di dalam Aturan Urusan Mesyuarat ini yang terakhir sekalilah, iaitu yang ke-10 untuk hari ini. Macam mana kita boleh membincangkan hal ini kalau diletakkan terke bawah sekali. Itulah masalahnya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukup jelas.

Dr Tan Seng Giaw: Jadi saya berharap Tuan Yang di-Pertua dapat membuat keputusan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Bersabit dengan apa yang dibangkitkan tadi oleh Yang Berhormat dari Kepong, suka saya memaklumkan Dewan ini bahawa ianya adalah sama juga dengan apa yang pernah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Bandar Kuching tempoh hari dan keputusan telahpun dibuat juga oleh Tuan Yang di-Pertua sendiri, iaitu mengikut Peraturan Mesyuarat 15(1) dan 14(2) memanglah urusan Kerajaan kenalah didahulukan.

Jadi saya mengekalkan keputusan yang dibuat oleh Tuan Yang di-Pertua. Lagi pun, saya ingin mengingatkan Yang Berhormat dari Kepong bahawa sekarang ini belum habis Urusan Kerajaan lagi dan saya rasa sekarang bukan masanya, Yang Berhormat, kita hendak mendahulukan usul Yang Berhormat buat itu. Pendek kata, saya hendak beritahu Yang Berhormat, keputusan Tuan Yang di-Pertua itu dikekalkan. Yang Berhormat, sabar ya!

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, Peraturan 43 lagi. Adakah ini bermakna pada keesokan hari usul ini akan dibenarkan untuk dibahaskan di dalam Dewan yang mulia ini?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat.....

Dr Tan Seng Giaw: Jadi petua yang dibuat tadi itu bermakna itulah yang dimaksudkannya. Adakah.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti dahulu! Takkan Yang Berhormat sebagai orang lama juga tidak mengerti Peraturan Mesyuarat. Biasanya tiada sesiapa yang boleh membuat ramalan, melainkan kita kena ikut Peraturan Mesyuarat dan itu tertakluk kepada bilangan Ahli Yang Berhormat yang

ingin berucap mengambil bahagian dalam perbahasan, tak ada sesiapa yang boleh membuat ramalan. Yang Berhormat, sila maklum ya!

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ya, Kota Melaka pula bangun. Ada apa?

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tanya kalau seseorang Tuan Pengerusi atau Tuan Yang di-Pertua membuat keputusan yang tidak betul, yang salah, macam manakah Yang Berhormat yang dianiayai boleh menuntut keadilan? Ini saya hendak mendapat satu petunjuk juga daripada Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, saya rasa sekarang ini bukan sesi soal-jawab. Lagipun, apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kepong itu sebab beliaulah orangnya yang mencadangkan usul, jadi saya kena jawab dan saya kena kekalkan apa yang pernah diputuskan. Yang lain itu, saya rasa Yang Berhormat boleh ikut saluran yang tertentu, bukan sekarang Yang Berhormat tanya dan saya jawab dan sebagainya.

Tuan Lim Guan Eng: Bolehkah saya dapat nasihat daripada Tuan Yang di-Pertua.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, saya rasa sudah cukuplah.

Tuan Lim Guan Eng: Peraturan 43 juga. Bolehkah saya mendapat nasihat daripada Tuan Yang di-Pertua, apakah yang perlu dibuat oleh seseorang Ahli Parlimen kalau kebebasan dia untuk bersuara dan bercakap dalam Dewan yang mulia ini ditidakkan?

Seorang Ahli: Balik kampung!

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Sebenarnya, Yang Berhormat, saya akan jawab.....

Tuan Lim Guan Eng: Inilah telatah Barisan Nasional.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukuplah. Saya akan jawab.....

Tuan Lim Guan Eng: Saya hendak dapat panduan daripada Yang Berhormat, kalau seseorang Ahli Parlimen haknya bersuara, bercakap dinafikan, macam mana kita boleh membawa perkara ini? Saya hendak dapat nasihat daripada Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Baiklah. Yang Berhormat, sebenarnya apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat itu saya rasa tak timbul. Masalah sama ada hak-hak seorang Ahli Yang Berhormat itu dinafikan, itu saya rasa tak pernah timbul. Lagipun, berbalik kepada apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat sendiri, saya rasa Yang Berhormat dari Kepong itu telahpun mengikut saluran-saluran yang betul, cuma sekarang ini belum tentu lagi sama ada usul ini tiba giliran bila ianya akan dibahas. Ini tertakluk kepada bilangan ahli-ahli yang akan berucap, yang akan mengambil bahagian dalam perbahasan nanti. Baik, Setiausaha.....

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah Yang Berhormat. Apa yang saya cakap itu cukup jelas dan apa yang Kepong buat itu saya rasa juga ikut Peraturan Mesyuarat, cuma belum pasti lagi bila agaknya ianya akan dapat dibahas. Itu sahaja. Tak ada sesiapa yang berani hendak membuat ramalan.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, saya rujuk kepada Peraturan 43. Sekarang ini bukan ramalan, tetapi

ialah ketidakadilan yang berlaku di mana sebagai seorang ahli Pembangkang hak kita bersuara diudakkan. Pada hari itu di mana kejadian berlaku hanya Ketua Pembangkang dipecat, tetapi Yang Berhormat Menteri tidak dipecat. Ini tidak adil langsung.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukuplah.....

Tuan Lim Guan Eng:.....orang yang menipu orang tak dipecat, penipu tak dipecat. Ini saya rasa tidak adil.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Janganlah melibatkan aspek-aspek yang lain yang tidak kena, Yang Berhormat. Lagipun, sama ada adil atau tidak adil itu saya rasa itu terpulang kepada Yang Berhormat. Ini bukanlah tempatnya kita hendak lepaskan geram.

Tuan Lim Guan Eng: Bukan, Tuan Yang di-Pertua.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukuplah.

Tuan Lim Guan Eng:.....ini adalah kerana Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan mesyuarat ini. Ini yang menjadi masalah.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Itu tidak ada kena-mengena sama ada sayakah atau rakan saya yang mempengerusikan persidangan.....

Tuan Lim Guan Eng: Hanya Yang Berhormat buat keputusan yang salah, yang lain tak ada masalah!

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat):.....iaitu yang mahu mengekalkan apa yang diputuskan. Itu sahaja.

Tuan Lim Guan Eng: Bukan, yang lain tak ada masalah. Hanya Yang Berhormat itu sahaja yang membuat keputusan yang salah. Oleh sebab itu, macam mana kita hendak tunjukkan.....

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: *(Bangun).*

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ya, Yang Berhormat dari Parit Sulong bangun pula.

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Saya cuma hendak dapat penjelasan. Atas ruling mana yang boleh seseorang Ahli berdialog dengan Yang di-Pertua dalam Dewan yang mulia ini? Menghabiskan masa.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukup, Yang Berhormat.

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Atas apa Tuan Yang di-Pertua memberi dia peluang berdialog? Ini saya tak faham.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Sebenarnya, dialog itu.....

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Cukup memang cukuplah, Tuan Yang di-Pertua, tetapi.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Dialog itu saya rasa, itu tak timbul. Cuma saya kena mengambil kesempatan ini untuk menerangkan apa yang dibangkitkan oleh Kepong dan perkara-perkara yang berbangkit daripadanya. Itu sahaja.

Tuan Wong Wing On: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin minta penjelasan. Bukankah menjaga keadilan Dewan.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, ini bukan sesi soal jawab dan penjelasan itu saya rasa.....

Tuan Wong Wing On:
(*Menyampuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, cukuplah!

Tuan Wong Wing On:
(*Menyampuk*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Setiausaha. Ya, minta maaf, Yang Berhormat, sila.

RANG UNDANG-UNDANG TRIBUNAL PERKHIDMATAN AWAM (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.41 *ptg.*

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman):
Bismillahir-rahmanir-rahim.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Tribunal Perkhidmatan Awam 1977 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengumumkan bahawa kerajaan telah melaksanakan saraan, had-had dan syarat-syarat perkhidmatan di bawah Sistem Saraan Baru (SSB) bagi pegawai-pegawai awam mengikut syor-syor dan laporan Jawatankuasa Khas Kabinet Mengenai Gaji Sektor Awam (SSB).

SSB ini mula berkuatkuasa pada 1 Januari 1992. Kerajaan sedar bahawa perasaan terkilan di kalangan setengah-setengah pegawai awam akan meningkat apabila suatu sistem saraan baru yang menyeluruh dilaksanakan. Malahan, dalam hubungan ini, Kerajaan sudahpun menerima Memorandum-memorandum daripada pegawai-pegawai awam.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, Tribunal Perkhidmatan Awam telah diwujudkan dalam tahun 1977 di bawah Akta Tribunal Perkhidmatan Awam 1977 sebagai satu badan bebas untuk menimbang dan memutuskan pertikaian mengenai anomali yang berbangkit daripada pelaksanaan Laporan-laporan Gaji Sufian, Aziz, Harun dan Jawatankuasa Kabinet.

Mengikut perbekalan di bawah Akta ini, pegawai-pegawai awam boleh mengemukakan tuntutan-tuntutan yang mereka anggap anomali kepada Kerajaan untuk dirundingkan. Sekiranya penyelesaian tidak dicapai di peringkat rundingan, maka tuntutan-tuntutan berkenaan boleh dirujuk kepada Tribunal. Dalam tahun 1988, Akta ini telah dipinda untuk memberi tempoh selama 3 tahun lagi kepada pegawai-pegawai awam untuk mengemukakan tuntutan yang mereka anggap anomali kepada Kerajaan. Tempoh tersebut telah berakhir pada 19hb Februari 1991 dan kerajaan tidak boleh lagi mendaftarkan tuntutan-tuntutan sedemikian selepas tarikh itu.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini bertujuan membolehkan pegawai-pegawai awam mengemukakan tuntutan-tuntutan yang mereka anggap anomali yang berbangkit daripada pelaksanaan SSB serta akan membolehkan tribunal menyelesaikan tuntutan-tuntutan tersebut. Di samping gitu, pindaan-pindaan tersebut juga bertujuan memperkemaskan lagi proses penyelesaian pertikaian di bawah Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya sekarang menjelaskan secara ringkas pindaan-pindaan yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini serta asas-asas seperti berikut:

(a) *Perbekalan takrif anomali yang baru:*

Untuk maklumam Ahli-ahli Yang Berhormat, takrif anomali

yang sedia ada di bawah Akta ini hanya meliputi tuntutan-tuntutan yang berbangkit daripada pelaksanaan Laporan-laporan Gaji Sufian, Aziz, Harun dan Jawatankuasa Kabinet. Oleh itu untuk membolehkan tuntutan-tuntutan yang berbangkit daripada pelaksanaan Laporan JKMGSA dipertimbangkan, maka adalah dicadangkan supaya takrif anomali yang baru disediakan di bawah subseksyen 2C.

- (b) *Membekalkan takrif Jawatankuasa Kabinet mengenai gaji sektor Awam:*

Akta Tribunal Perkhidmatan Awam 1977 ada membekalkan takfir bagi Suruhanjaya-suruhanjaya Gaji serta Jawatankuasa Kabinet. Oleh kerana tuntutan-tuntutan yang akan berbangkit adalah berkaitan dengan SSB yang disyorkan oleh Jawatankuasa Khas Kabinet Mengenai Gaji Sektor Awam, maka adalah dicadangkan supaya takrif Jawatankuasa Khas Kabinet Mengenai Gaji Sektor Awam dibekalkan di bawah seksyen (2) bagi membezakannya daripada Jawatankuasa Kabinet yang dibentuk dalam tahun 1976 untuk menyemak laporan semakan Suruhanjaya Gaji Diraja 1975.

- (c) *Meminda Takrif Perkhidmatan Awam:*

Takrif perkhidmatan awam yang diperuntukkan sekarang tidak merangkumi Pasukan Polis Diraja Malaysia dan Angkatan Tentera Malaysia. Oleh kerana Laporan JKMGSA ada membuat syor-syor tertentu mengenai saraan anggota-anggota pasukan Polis Diraja Malaysia dan Angkatan Tentera

Malaysia, maka pegawai-pegawai berkenaan hendaklah diberi peluang untuk mengemukakan tuntutan yang mereka anggap anomali, jika ada, untuk diselesaikan oleh Tribunal. Untuk membolehkan mereka membuat demikian, adalah dicadangkan supaya takrif perkhidmatan awam yang sedia ada di bawah seksyen 2 dipinda untuk meliputi Pasukan Polis Diraja Malaysia dan Angkatan Tentera Malaysia.

- (d) *Mengadakan Perbekalan untuk membolehkan pegawai awam mengemukakan tuntutan yang mereka anggap anomali yang berbangkit daripada pelaksanaan SSB:*

Berdasarkan perbekalan yang sedia ada, pegawai-pegawai awam tidak lagi boleh mengemukakan tuntutan yang mereka anggap anomali selepas 19hb Februari 1991. Oleh yang demikian, untuk membolehkan pegawai-pegawai awam mengemukakan tuntutan yang mereka anggap anomali yang berbangkit daripada pelaksanaan SSB, maka adalah dicadangkan supaya seksyen 11(2A) dipinda. Di bawahpindaan ini pegawai-pegawai awam diberi tempoh selama satu tahun untuk mengemukakan tuntutan mereka kepada Kerajaan.

- (e) *Mengadakan Perbekalan untuk menetapkan perkara prerogatif pengurusan tidak boleh dirunding atau dirujuk kepada Tribunal dan memperjelaskan perkara-perkara tersebut secara lebih terperinci:*

Kerajaan ingin memaklumkan bahawa bukan semua perkara berkaitan dengan saraan, had-had dan syarat-syarat per-

khidmatan anggota-anggota perkhidmatan awam boleh dirundingkan di antara pegawai yang terkilan dan Kerajaan ataupun dirujuk kepada Tribunal. Seksyen 13 Akta Tribunal Perkhidmatan Awam 1977 sudahpun menetapkan beberapa perkara yang diiktiraf sebagai prerogatif pengurusan dan tidak boleh dirundingkan atau dirujuk kepada Tribunal. Namun begitu, berdasarkan pengalaman yang lepas dalam mengendalikan tuntutan-tuntutan anomali, Kerajaan mendapati bahawa walaupun pegawai-pegawai awam telah dimaklumkan bahawa sesuatu perkara yang dituntut itu adalah menjadi prerogatif pengurusan, mereka masih merujuk perkara berkenaan kepada Tribunal. Sebagai contoh, tuntutan-tuntutan mengenai perkara-perkara kenaikan pangkat, menggredkan skim perkhidmatan dan menggredkan jawatan pernah dirujuk kepada Tribunal walaupun perkara-perkara ini ditetapkan sebagai prerogatif pengurusan di bawah seksyen 13. Oleh itu, Kerajaan bercadang meminda seksyen 13 untuk memperjelaskan lagi perkara-perkara prerogatif pengurusan yang tidak boleh dirujuk kepada Tribunal.

- (f) *Mengadakan perbekalan untuk membolehkan Kerajaan memperakui sesuatu pertikaian mengenai anomoli sebagai prerogatif pengurusan:*

Adalah dicadangkan supaya seksyen 11 dipinda untuk membolehkan Kerajaan memperakui, dengan izin, certify sesuatu pertikaian berkenaan dengan sesuatu anomoli sebagai perkara prerogatif pengurusan dan ianya tidak boleh dirujuk kepada Tribunal.

- (g) *Mengadakan perbekalan supaya Tribunal tidak melayan atau menyiasat sesuatu pertikaian yang diperakui oleh Kerajaan sebagai prerogatif pengurusan:*

Adalah dicadangkan seksyen 14(1) dipinda supaya Tribunal tidak melayan atau menyiasat sesuatu pertikaian mengenai anomali yang telah diperakui oleh Kerajaan sebagai prerogatif pengurusan.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan yang dicadangkan ini adalah amat perlu dibuat untuk membolehkan pegawai-pegawai awam, pegawai dan anggota-anggota pasukan Polis Diraja Malaysia dan Angkatan Tentera Malaysia mengemukakan perasaan terkilan mereka yang mungkin berbangkit daripada perlaksanaan SSB. Selain daripada itu, proses penyelesaian pertikaian dapat diperkemas lagi supaya pengendalian tuntutan-tuntutan anomali daripada pegawai-pegawai awam berjalan dengan lancar.

Kerajaan yakin bahawa melalui pindaan-pindaan yang dicadangkan ini, saluran penyelesaian pertikaian dalam Perkhidmatan Awam akan terus terpelihara dan perhubungan perusahaan diperkukuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dr Sak Cheng Lum): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Tribunal Perkhidmatan Awam tahun 1977 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Bayan Baru.

3.51 *ptg.*

Tuan Ahmad bin Nor (Bayan Baru): Tuan Yang di-Pertua, bagi pihak DAP, saya terpaksa membantah sekeras-kerasnya terhadap Rang Undang-undang untuk meminda Akta Tribunal Perkhidmatan Awam ini.

Cadangan untuk meminda beberapa perkara yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi menunjukkan bahawa Tribunal Perkhidmatan Awam ini akan hilang fungsi dan kuasanya dengan menyenaraikan prerogatif pengurusan seperti:

- (a) mengada struktur gaji atau skala gaji;
- (b) mengada atau menggred jawatan;
- (c) menggred semula atau menyatukan jawatan;
- (d) mengada atau menggred skim perkhidmatan;
- (e) menyatukan, mengelaskan atau menggred semula skim perkhidmatan;
- (f) meminda ataupun menghapuskan skim perkhidmatan;
- (g) menaikkan pangkat seseorang pegawai awam daripada satu gred rendah kepada satu gred tinggi;
- (h) menukarkan seseorang pegawai awam;
- (i) melantik mana-mana orang ke dalam perkhidmatan awam;
- (j) menentukan gaji permulaan seseorang pegawai awam oleh pihak berkuasa melantik yang relevan;
- (k) menamatkan perkhidmatan seseorang pegawai awam oleh sebab kelebihan atau penyusunan semula, atau menamatkan demi kepentingan perkhidmatan atau kepentingan awam;

- (m) memberi atau menguntukkan kewajipan dalam perkhidmatan awam;
- (n) menilai dan mengiktiraf kelayakan-kelayakan;
- (o) mentaksir prestasi seseorang pegawai awam; dan
- (p) perkara-perkara yang berhubungan dengan pencen.

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita lihat daripada senarai yang telah saya sebutkan tadi satu persatu menunjukkan segala hal yang ada hubung-kait dengan pegawai dan kakitangan perkhidmatan awam adalah tertakluk kepada prerogatif pengurusan.

Kalau inilah senarai yang dicadangkan supaya dimasukkan dalam pindaan Akta Tribunal Perkhidmatan Awam, maka saya tidak nampak apakah sebarang anomali yang boleh dikemukakan pada perkhidmatan kepada Tribunal Perkhidmatan Awam. Apakah perkara yang hendak dibincangkan kalau semuanya sudah diletak di bawah prerogatif pengurusan? Tidak ada.

Tribunal tidak akan boleh berfungsi, Pengerusi Tribunal tidak ada kuasa, lebih-lebih lagi dalam pindaan ini juga dicadangkan Kerajaan boleh buat perakuan terhadap sebarang tuntutan daripada mana-mana yang terkilan, sama ada tuntutan itu adalah anomali atau tidak, dan kuasa ini pula diberi dengan sepenuhnya kepada Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam. Jadi apakah peranan Pengerusi Perkhidmatan Awam? Tribunal Perkhidmatan Awam tidak dapat hendak menyatakan sama ada benda ini anomali atau tidak, sebab kuasa itu diberi kepada Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam. Dan seolah-olah Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam dia 'supreme' atau above the Tribunal. Ini adalah satu kedudukan yang amat janggal, yang tidak boleh diterima, sebab Tribunal adalah

arbitration body yang diberi kuasa untuk menentukan segala masalah anomali yang berbangkit daripada Perkhidmatan Awam, terutama dari pekerja-pekerja dalam sektor awam.

Kalau semuanya dilonggok, segala masalah dilonggok di bawah prerogatif pengurusan, tidak ada apa yang hendak dibawa kepada Tribunal. Tribunal sekarangpun bukan begitu luas dengan kuasanya, dan dengan pindaan ini mati terus Tribunal Perkhidmatan Awam.

Saya tidak nampak mengapa perkara ini menjadi satu cadangan dari Kerajaan, kerana ini akan menggugatkan sistem perhubungan perusahaan yang ada dalam Perkhidmatan Awam. Walaupun ada pertikaian, ada perkara selisih faham, tetapi perhubungan perusahaan dalam Perkhidmatan Awam boleh dikatakan baik, tetapi kalau dengan inilah hendak memperketatkan lagi segala tuntutan yang mereka mungkin kemukakan, ia akan lagi menggugatkan kedudukan perhubungan sistem perhubungan perusahaan dalam Perkhidmatan Awam. Ini satu cara yang tidak betul dan saya terpaksa membantah dengan sekeras-kerasnya.

Yang kedua, saya difahamkan dan saya mendapat aduan bahawa perkara yang penting seumpama ini tidak dibincang dengan pihak pekerja. Kelima-lima Majlis Bersama Kebangsaan telah memberitahu kepada saya bahawa perkara ini tidak langsung dibincang di dalam mana-mana Majlis antara pihak pekerja dengan Kerajaan, khususnya dengan JPA (pihak pengurusan). Pihak pengurusan tidak bertanggungjawab, tidak langsung memanggil pihak pekerja, untuk membincang satu perkara yang penting, yang melibatkan semua pegawai dan kakitangan dalam Perkhidmatan Awam. Adakah ini sikap pihak pengurusan, khususnya Jabatan Perkhidmatan Awam, yang kononnya

mahu menyemaikan sikap yang positif, komited, bertanggungjawab sanggup mendengar kritik daripada pihak pekerja, sekarang ini fikiran lebih terbuka, tetapi saya diberitahu dalam perkara yang penting seumpama ini, tidak dipanggil untuk berbincang antara pihak pekerja dan pihak pengurusan. Pihak pengurusan pula tanpa pengetahuan pihak pekerja mengemukakan kepada Kerajaan supaya Rang Undang-undang ini dibentangkan dalam sesi Parlimen ini. Ini satu petunjuk bahawa pihak pengurusan tidak bertanggungjawab untuk mengekalkan perhubungan perusahaan yang baik antara pihak Kerajaan dan pihak pekerja. Ini satu perkara yang saya rasa tidak baik. Disebabkan dua perkara inilah yang saya rasa, saya terpaksa mengulangi bantahan dengan sekeras-kerasnya tentang cadangan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang pindaan ini adalah hubung-kait dengan SSB dan telah dijelaskan tadi secara detail. Kita lihat ramai pihak, terutamanya dalam Kumpulan Pengurusan dan Profesional dan Kumpulan Sokongan, dua kumpulan ini ramai yang tidak puas hati, berasa keciwa dengan perlaksanaan gaji Sistem Saraan Baru (SSB), sama ada mereka itu pensyarah universiti, pensyarah ITM ataupun mereka itu kumpulan pengurusan rendah; mereka yang ada di dalam perkhidmatan perubatan yang ada dibahagikan antara kritikal dan yang bukan kritikal dan berbagai-bagai lagi yang tidak puas hati tentang pelaksanaan gaji Sistem Saraan Baru. Semua yang tidak puas hati ini terletak sepertimana yang saya sebutkan tadi, di bawah yang ditakrifkan sebagai 'prerogatif pengurusan'.

Kita ambil contoh hal masalah polis yang disebutkan tadi, supaya polis dan anggota tentera boleh mengemukakan tuntutan mereka kepada anomali.

Saya rasa Yang Berhormat Timbalan Menteri tidak sampai kepada Tribunal, nanti sampai ke bahagian Jabatan Perkhidmatan Awam atau apa yang disebutkan tadi Bahagian Perundingan—sebenarnya tidak ada perundingan-pun disebut—bila sampai di situ dikatakan bahawa ini semua bukan anomali, tetapi adalah di bawah takluk prerogatif pengurusan. Apa yang polis dan anggota tentera hendak minta? Mereka tidak puas hati tentang gaji mereka yang rendah. Mereka tidak puas hati tentang elaun perkhidmatan yang rendah, mereka tidak puas hati tentang sewa rumah atau lain-lain elaun yang tidak munasabah, dan itu semua diletak di bawah prerogatif pengurusan. Jadi apa yang disebutkan tadi, "Oh! kalau Polis ada pertikaian atau ada tuntutan, boleh kemukakan kepada Tribunal, saya tidak nampak bagaimana. Saya orang lama, saya tahu, saya lama dalam Perkhidmatan Awam, kalau dicakapkan tentang prerogatif pengurusan, tidak ada satu yang polis dan tentera boleh membawa perkara ini kepada Tribunal Perkhidmatan Awam. Begitu juga lain-lain perkhidmatan, sama ada perkhidmatan perubatan yang tidak puas hati, ada kumpulan, Staff Nurse dapat elaun kritikal....

Tuan Lim Guan Eng: *(Bangun).*

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, Kota Melaka bangun.

Tuan Lim Guan Eng: Adakah Yang Berhormat dari Bayan Baru sedar atau tidak bahawa Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri pernah menyatakan bahawa beliau bersimpati dengan kedudukan Anggota Polis di mana elaun perumahan mereka adalah tidak memadai? Tetapi nampaknya Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri tidak mendapat sokongan dari rakan-rakannya untuk menaikkan gaji Anggota-anggota Polis. Sekian, terima kasih.

*(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)*

Tuan Ahmad bin Nor: Terima kasih. Sebagai penjelasan, bukan sahaja Timbalan Menteri Kementerian Dalam Negeri yang menunjukkan simpati terhadap Anggota Polis khususnya, tetapi saya rasa semua pihak termasuk Ahli-ahli Parlimen daripada Barisan Nasional semuanya bersimpati. Tetapi dalam keadaan ini kita harus sedar simpati sahaja tidak cukup. Kalau semua pihak termasuk Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri dan anggota-anggota Barisan Nasional menyokong pindaan ini, simpati sahaja tidak bermakna. Ini menunjukkan bahawa mereka tidak jujur dalam menentukan Anggota Polis, Anggota Tentera mendapat satu layanan yang lebih munasabah, yang lebih adil daripada Kerajaan. Kerana hanya Tribunal Perkhidmatan Awam yang boleh menentukan segala anomali itu. Tetapi malangnya dibuat pindaan pula, meletakkan segala-galanya—elaun, gaji, pencen dan sebagainya, semuanya prerogatif pengurusan. Tidak ada apa yang hendak dibincang, melainkan kalau pihak Anggota Polis dan Tentera diberi peluang untuk mogok. Mungkin cara desakan tindakan demikian boleh mengubah keadaan. Tetapi mereka tidak dibenarkan berkesatuan. Sekurang-kurangnya kita janganlah tunjuk simpati sahaja, tetapi mesti menentukan bahawa mereka ini ada ruang untuk menuntut apa yang adil.

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: *(Bangun).*

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat....

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana jawatan saya disebut, dan mengatakan saya hanya simpati, saya minta untuk memberi penjelasan

sedikit. Bila Kota Melaka mengatakan bahawa saya simpati dengan keadaan elaun Polis, tindakan telahpun diambil dari segi elaun. Itu bidangkuasa saya, di mana pihak Kementerian dengan sokongan daripada Kerajaan akan membina rumah-rumah secara yang lebih selesa kepada Anggota Polis di seluruh negara dan ini akan membantu mereka untuk mendapatkan satu perumahan yang lebih baik kerana kita tahu elaun yang ada hari ini tidak mencukupi. Jadi, tindakan yang telah dibuat bukan hanya simpati. Tindakan sedang dan akan diambil. Dari segi gaji Pasukan Polis, memorandum bukan sahaja dipanjangkan kepada saya, tetapi terus kepada Perdana Menteri dan perkara ini telah dipanjangkan kepada Jabatan Perkhidmatan Awam. Ini terpulang kepada Jabatan Perkhidmatan Awam untuk menentukan dan Yang Berhormat bolehlah memperjuangkan perkara ini seperti mana telah Yang Berhormat katakan.

Tuan Ahmad bin Nor: Tuan Yang di-Pertua, sepertimana saya sebutkan tadi pegawai dan kakitangan Perkhidmatan Awam dalam Kumpulan Pengurusan Profesional dan Kumpulan Sokongan memang tidak puashati tentang pelaksanaan SSB. Jurang pendapatan antara golongan atasan dan bawah dapat makin luas ataupun makin lebar. Apa yang telah ditawarkan kepada mereka baru-baru ini adalah antara 8% ke 10%. Adalah amat mengecewakan kalau dibandingkan dengan apa yang ditawarkan kepada Kumpulan Pengurusan Tertinggi yang mana memperoleh kenaikan antara 60% ke 100%. Lima tahun mereka ini menunggu pelarasan gaji, SSB dapat antara 8% ke 10%, sedangkan pegawai-pegawai tertinggi kononnya hendak letakkan status setaraf dengan Eksekutif di dalam sektor swasta diberi kenaikan yang begitu lumayan, 60% ke 100% kenaikan. Dinaikkan elaun keraian yang begitu tinggi. Dinaikkan elaun perumahan, lain-lain kemudahan,

dan sekarang ini ditawarkan pula untuk menjadi ahli Kelab Eksekutif. Apa yang pegawai kumpulan dalam pengurusan rendah ataupun Kumpulan Pengurusan dan Profesional dan Kumpulan Sokongan dapat? Jadi, mereka ini kebanyakannya tidak puashati dalam keadaan ini dari peringkat doktor, pensyarah universiti hingga kepada kakitangan rendah, memang tidak puashati tentang SSB.

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Kepong.

Dr Tan Seng Giaw: Penjelasan.

Beberapa Ahli: (*Menyampuk*).

Dr Tan Seng Giaw: Itulah sandiwara, ini satu perkara yang serius.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan Kepong.

Dr Tan Seng Giaw: Sandiwara. Adakah Yang Berhormat sedar bahawa mengenai Polis walaupun Yang Berhormat 'Timbalan Menteri Dalam Negara'-'Dalam Negeri' sudah ketinggalan, kerana bahasa ini berkembang pesat, tetapi Kementerian masih 'Dalam Negeri', bukan 'Dalam Negara'. (*Ketawa*), Jadi, adakah Yang Berhormat sedar walaupun Timbalan Menteri tadi ada mengatakan bahawa beliau telah berusaha dengan sedaya-upaya untuk memberi kemudahan perumahan dan sebagainya. Kalau dibuat kita boleh puji sedikit. Tetapi adakah Yang Berhormat sedar bahawa kakitangan-kakitangan pihak Polis di Wilayah Persekutuan misalnya, kekuatan atau bilangannya tidak cukup. Yang berkhidmat, sekarang walaupun angka itu ada 7,000 atau 8,000 tetapi yang benar-benar berkhidmat sekarang tidak cukup 4,000. Adakah beliau sedar kerja banyak, tetapi elaun dan sebagainya dalam SSB itu tidak dapat melindungi mereka?

Tuan Ahmad bin Nor: Terima kasih. Memang benar. Apa yang disebut tentang projek perumahan untuk Anggota Polis itu adalah satu tindakan *ad-hoc* ataupun jangka pendek. Malahan apa yang telah dikatakan oleh pihak Polis boleh sampai hingga peringkat 7% menyediakan rumah-rumah untuk Anggota Polis, betul, bagus. Tetapi masalah keseluruhannya tidak akan dapat diatasi kalau pendapatan Polis masih rendah, masih di bawah paras skel gaji LCE/SRP memang tidak cukup, tidak munasabah. Anggota Polis kebanyakannya adalah mereka yang mempunyai SPM yang saya tahu. Semua orang tahu, Timbalan Menteri pun tahu, tetapi gaji dibayar skim gaji SRP. Macam mana hendak bawa kepada Tribunal Perkhidmatan Awam? Ini masalahnya, tidak boleh bawa...

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Bayan Baru...

Tuan Ahmad bin Nor:....sebab ia adalah prerogatif pengurusan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Jerai bangun, hendak beri jalan?

Tuan Ahmad bin Nor: Ya.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, saya minta kalau boleh Yang Berhormat Bayan Baru bercakap elok-elok. Yang 'cengei' sangat fasal apa. Kalau kita hendak minta, minta elok-elok. Orang Kedah kena cakap lembut sedikit, Yang Berhormat. (*Ketawa*).

Tuan Ahmad bin Nor: Tuan Yang di-Pertua, dia mempersoalkan style saya. Itu susah sedikitlah. Tidak mengapalah, dia hendak lembut, dia lembutlah. Kadang-kadang kalau kita

'keriau' sedikit, mereka dengar lebih sedikit. Kadang-kadang terpaksa berbuat demikian.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat.....

Tuan Ahmad bin Nor: Tuan Yang di-Pertua, hendak tanya tentang isukah atau tentang peribadi saya lagi? Kalau peribadi tidak payahlah.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Yang Berhormat, kalau kita hendak minta dekat bini kita pun, minta elok-elok baru dia beri. (*Ketawa*).

Tuan Ahmad bin Nor: Terima kasih. Saya harap begitulah nanti response daripada Timbalan Menteri.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Saya hendak minta penjelasan daripada Yang Berhormat Bayan Baru. Yang Berhormat sedarkah di dalam Akta Perhubungan Perusahaan ada terdapat suatu peruntukan yang seakan-akan ini iaitu menghalang mana-mana soal mengenai pertukaran dijadikan sebagai suatu, dengan izin, collective bargaining process, menyekat daripada Trade Union membawa perkara-perkara seperti ini. Dan seperti yang telah diputuskan oleh Mahkamah Agung di Kuala Lumpur baru-baru ini bahawa soal seperti ini adalah menyekat kebebasan asasi manusia. Adakah apa yang ada dihadapan kita pada petang ini juga menyekat kebebasan asasi pekerja mengikut pandangan Yang Berhormat?

Tuan Ahmad bin Nor: Terima kasih Yang Berhormat dari Kok Lanas. Memang saya hendak menyentuh hal ini di bawah perkara yang ada hubungkait dengan Majlis Bersama Kebangsaan dan juga ada hubungkait dengan Tribunal ini. Memang ada

Konvensyen ILO 98 yang mana dilaksanakan secara double-standard, dilaksanakan untuk sektor swasta, tetapi sektor awam ditarik balik. Tetapi dahulu ada, nanti saya cerita kemudian, apakah ini tindakan-tindakan Kerajaan yang tidak patut kepada sektor awam.

Tuan Yang di-Pertua, SSB bukanlah suatu skim gaji atau Sistem Saraan Baru yang dialu-alukan oleh semua pekerja. Saya berani mengatakan banyak pihak yang tidak berpuashati, tetapi tidak boleh berbuat apa-apa. Saya sendiri merasa kesal kalau dahulu pekerja-pekerja dalam sektor awam terpaksa menghadapi Kerajaan sebagai majikan yang terbesar, tetapi kadangkala keadaan berubah dan hari ini mereka bukan hanya menghadapi Kerajaan untuk membuat tuntutan, tetapi mereka juga menghadapi rintangan atau halangan daripada sebilangan pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja sendiri. Pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja sanggup menjual prinsip kerana hendak berseiring ataupun hendak 'rub shoulder' ataupun mendapat habuan sedikit daripada pihak Kerajaan.

Sanggup tidak menunjukkan, menggambarkan bahawa pekerja-pekerja sektor awam tidak puashati dengan SSB, terutamanya mereka dalam Kumpulan Pengurusan Profesional dan Kumpulan Sokongan. Tidak ada. Saya memang berasa kesal, tetapi ini bukan bererti segala-galanya sudah aman, tenang, dalam sektor awam. Tunggu masa sahaja, dia akan meletup. Tunggu masa sehingga pekerja-pekerja ini rasa mereka begitu tertekan, ditolak hingga ke dinding, dan semasa itulah saya rasa satu pergolakan buruk di dalam sektor awam akan berlaku di negara kita ini. Jadi dengan membawa cadangan pindaan kepada Akta ini seolah-olah macam menyeru kepada arah supaya pekerja-pekerja sektor awam ini tidak ada jalan lain melainkan bertindak dengan cara yang

tidak diingini, secara yang terkeluar daripada apa yang telah ditetapkan oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, sepertimana yang saya sebutkan tadi, segala-gala tuntutan SSB yang hendak dikemukakan akan diletak di bawah prerogatif pengurusan dan ia tidak akan menjadi anomali dan Tribunal Perkhidmatan Awam tidak perlu mendengar apa jua tuntutan atau rayuan daripada pihak yang terkilang. Kita boleh menggambarkan seolah-olah Tribunal itu tidak akan berfungsi lagi seperti saya sebutkan tadi.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, selain daripada hubungan dengan SSB, Tribunal Perkhidmatan Awam ini ada juga hubungkait dengan Majlis Bersama Kebangsaan. Sekarang ini Kerajaan bercadang untuk meminda struktur Majlis Bersama Kebangsaan daripada 5 Majlis kepada 3 Majlis. Saya hendak sebut latar belakang berkenaan peranan Majlis Bersama Kebangsaan ini dengan Tribunal Perkhidmatan Awam. Sebelum pelaksanaan Pekeliling Perkhidmatan Bil.2 tahun 1979, "Tribunal Perkhidmatan Awam adalah satu badan arbitration yang mana segala perkara tuntutan dan kes tidak puas hati yang berbangkit daripada Gaji Kabinet atau, sebelum itu, Gaji Sufian, Gaji Harun, Gaji Aziz, semua boleh dibawa ke tribunal ini untuk didengar dan dibincang secara yang luas. Tribunal akan menentukan sama ada pertikaian itu memihak kepada pekerja atau pertikaian itu tidak betul dan ditolak, dia ada kuasa. Itu sebelum pelaksanaan Pekeliling Perkhidmatan Bil. 2 Tahun 1979. Sebelum Majlis Bersama Kebangsaan itu, kita ada satu lagi majlis yang dipanggil Majlis Whitley.

Kemudian pada tahun 1975, Kerajaan memperkenalkan Pekeliling Perkhidmatan Bil. 5 Tahun 1975 yang mana badan tribunal ini dibenar

mendengar kes-kes yang dibawa daripada Majlis Bersama Kebangsaan yang mana dianggap sebagai pertikaian, tidak berpuas hati. Kes-kes ini dibawa ke hadapan tribunal ini untuk didengar. Dan ketika itu sepertimana soalan yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kok Lanas tadi, Majlis Bersama Kebangsaan sebelum tahun 1979 mengikut Pekeliling Perkhidmatan yang saya sebutkan tadi Bil.5 tahun 1973 - maaf - ialah Whitley Council. Dalam badan ini mereka mempunyai hak untuk berunding dan tawar-menawar sepertimana yang telah ditetapkan oleh Konvensyen ILO 98. Dalam Perkhidmatan Awam, sebelum jentera Majlis Bersama Kebangsaan itu, Whitley Council mempunyai kuasa untuk berunding, untuk tawar-menawar soal gaji, soal elaun, syarat perkhidmatan, pencen dan lain-lain hal yang sekarang ini terletak di bawah management prerogative ataupun prerogatif pengurusan. Dulu ada. Apabila Kerajaan melaksanakan Pekeliling "Perkhidmatan Bil. 2 Tahun 1979, hak berunding, hak tawar-menawar sudah ditarik balik dan segala-galanya sekarang ini dianggap sebagai prerogatif pengurusan.

Sebenarnya, Konvensyen ILO 98 ada dilaksanakan ataupun diamalkan di negara kita ini. Kalau dahulu diamalkan dalam sektor awam termasuk sektor swasta, hari ini Konvensyen yang sama hanya dihadkan kepada sektor swasta. Dalam sektor swasta, pihak pekerja boleh berunding, boleh ada tawar-menawar, boleh ada collective agreement ataupun perjanjian bersama di antara pihak pekerja-pekerja dengan majikan. Ada. Tetapi di dalam sektor awam hak berunding dan hak untuk tawar-menawar telah ditarik balik dan kita berasa sedih dan kesal. Mengapa Kerajaan sebagai majikan yang terbesar menarik balik hak ini yang dianggap sebagai satu hak fundamental, hak asas.

Kalau tidak ada peluang untuk pihak pekerja berunding dengan pihak majikan dan adakan konsep ataupun sistem tawar-menawar dan kemudian itu dibuat perjanjian bersama, apa guna kita ada Majlis Bersama Kebangsaan? Limakah, tigakah, satukah tidak ada makna. Kerana fungsi, peranan Majlis Bersama Kebangsaan yang ada sekarang yang dicadangkan mengikut draf yang telah saya baca, ia hanya setakat memberi pandangan ke atas prinsip-prinsip gaji, syarat-syarat perkhidmatan dan lain-lain. Setakat bagi pandangan, prinsip, hendak cadang satu sen, dua sen, sepuluh ringgit pun tidak boleh. Perbincangan setakat prinsip terpulang kepada Kerajaan iaitu Kabinet yang akan menentukan dari rekomendasi yang akan datang daripada pihak pengurusan iaitu JPA.

Jadi segala-galanya ini adalah bertujuan menekan, menindas pekerja-pekerja dalam sektor awam. Kalau Kerajaan benar-benar bersimpati, mahu memelihara kepentingan pekerja, saya rasa ia bermula dengan Kerajaan sendiri. Ia mesti bermula dalam sektor awam sebelum bercakap tentang kepentingan pekerja dalam sektor swasta. Kalau Kerajaan sebagai majikan yang terbesar tidak boleh mengamalkan apa yang dia cakap, saya rasa ini satu perkara yang tidak sihat, satu perkara yang ganjil dan kalau ini disokong oleh Ahli-ahli Yang Berhormat apabila kita bercakap tentang hak hendak berjuang untuk anggota perkhidmatan awam, terutamanya mereka yang berpendapatan rendah termasuk polis dan tentera, saya rasa kita tidak jujur. Saya bercakap ini bukan dengan motif politik - saya tidak ada - saya bercakap dari segi yang prinsip yang sebenarnya.

Kita tidak boleh lari daripada prinsip itu. Kita boleh bagi kepada orang lain hak untuk berunding dan tawar-menawar, padahal Kerajaan tidak boleh bagi hak yang sama kepada pekerja-pekerjanya. Jadi Kerajaan hendak

menentukan segala-galanya. Yang paling menyedihkan iaitu segala kuasa berhubung dengan kakitangan awam diberi kepada Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam. Tidak pernah ada dahulu! Di sini Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam cuma perlu membuat perakuan. Dia sendiri buat perakuan mengatakan ini bukan anomali, ini adalah tertakluk ataupun terletak di bawah prerogatif pengurusan. Tribunal tidak boleh bincang - tadi disebutkan bukan sahaja tribunal - sebenarnya tribunal dan mana-mana mahkamah di negara ini tidak boleh mempersoalkan keputusan Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Awam. Jadi ini satu cadangan yang ganjil dan saya hairan mengapakah pihak pengurusan hendak membuat rekomendasi kepada Kerajaan untuk meminda Akta Tribunal Perkhidmatan Awam, sedangkan hak berunding sudah tidak ada, seperti saya sebutkan tadi, hak tawar-menawar sudah tidak ada. Mengapa cadangan dibuat untuk hendak ketat? Hendak ketat apa lagi, sedangkan sekarang pun kakitangan Perkhidmatan Awam tidak ada apa-apa hak pun. Pemimpin-pemimpin Kesatuan Sekerja itu - sesetengahnya boleh diheret dengan hidung - tidak boleh buat apa dalam Perkhidmatan Awam. Hendak perketatkan lagi ini apa tujuannya? Langsung tidak mahu bagi ruang, tidak ada ruang langsung kepada mereka yang terkilan, untuk hendak kemukakan kepada tribunal - saya rasa itu tujuannya, tidak lain tidak bukan.

Pada hari yang penting ini saya rasa Kerajaan perlu menimbang semula supaya hak untuk berunding dan tawar-menawar ini dikekalkan balik, dikembalikan ke dalam sektor awam supaya bukan hanya untuk kita dapat mewujudkan sistem perhubungan perusahaan yang baik tetapi untuk mewujudkan hubungan yang mesra, hubungan sosial antara pihak pengurusan dan majikan supaya apa yang dicita-citakan oleh Perdana Menteri kita ke arah mencapai objektif

Wawasan 2020. Kalau tidak, tidak bermakna - makin hari makin hendak mencengkam, makin hendak menekan. Kalau dengar cara perbentangan tadi, dengarnya lembut sahaja, macam tiada apa-apa. Tetapi di sebalik perkataan-perkataan, ayat-ayat yang telah disampaikan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, mencengkamkan, menekankan lagi pekerja-pekerja dalam sektor awam sedangkan hari ini pun mereka tiada apa-apa, tiada perlu pindaan ini pun. Mereka tiada kuasa apa-apa, hendak mogok tidak boleh, sudah tahu. Hendak piket kena minta polis permit dahulu. Ini semua orang tahu. Polis tidak beri permit, tidak boleh piket, tiada apa-apa sehingga masing-masing diam. Mana-mana pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja hendak hidup lebih baik berbaik dengan pihak pengurusan, sekurangnya dapat habuan bila pencen esok ataupun dapat ganjaran-ganjaran tertentu. Yang menjadi mangsa sekarang ini ialah kaum pekerja dalam sektor awam. Ini yang saya sedih.

Tuan Yang di-Pertua, apakah implikasi yang akan timbul jika sekiranya pindaan ini diluluskan? Dia mesti ada implikasinya. Yang saya lihat, pekerja-pekerja di sektor awam, kalau mereka sedar dan mengetahui pindaan ini diadakan, kalau mereka bacakan senarai yang saya sebutkan tadi tentang prerogatif pengurusan, tidak adamana-mana kesatuan sekerja dalam sektor awam boleh menerimanya. Mereka akan membuat bantahan, ada yang akan membuat bantahan secara sederhana, ada yang akan membuat rayuan kepada Perdana Menteri dan lebih jauh daripada itu, yang lebih berani akan membawa isu ini kepada ILO sebab Convention ILO 1968 dahulu dilaksanakan, ditarik balik. Sekarang dihumban, ditekan pekerja sektor awam dengan Akta yang seumpama ini. Akta ini menekan kaum pekerja. Tiada jalan lain, tiada tempat hendak mengadu. Kemanakah lagi mereka hendak pergi? Mereka akan pergi kepada Pertubuhan

Buruh Antarabangsa (ILO). Itu jalannya. Selain daripada itu, kalau mungkin yang akan tidak mendapat satu pertimbangan yang adil daripada Kerajaan, akan mengadakan tunjuk perasaan dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, sepertimana saya sebutkan tadi, saya tidak ada motif politik dalam isu ini. Saya merayu, kalau hendak gunakan perkataan yang lembut, biarlah saya merayu, bukan minta, saya merayu kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sama ada dari pihak Pembangkang mahupun dari pihak Barisan Nasional (backbenchers), kita tidak boleh luluskan Rang Undang-undang seumpama ini, implikasinya begitu luas dan buruk, melainkan Kerajaan sanggup menarik balik, menimbang semula, mengkaji semula, menangguhkan Rang Undang-undang pada Majlis ini dan mengemukakan kemudian setelah disemak dan dikaji semula, kerana ini adalah satu cadangan yang tidak baik kepada Kerajaan yang akan memalukan Kerajaan, yang akan mewujudkan satu keadaan yang tidak baik hubungan antara Kerajaan dan pihak pekerja.

Saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat sama ada daripada pihak Pembangkang dan Kerajaan ataupun Barisan Nasional lebih khusus, memberi pertimbangan supaya Rang Undang-undang ini tidak diluluskan pada hari ini. Kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, saya juga meminta supaya kalau boleh Rang Undang-undang ini ditarik balik dan ditangguhkan bagi menyemak semula dan kita akan membawa untuk dibincangkan pada lain masa. Kalau boleh biarlah perkara yang penting ini dibawa terlebih dahulu kepada pihak pekerja. Panggil pihak pekerja untuk berbincang dengan secara mendalamnya sebelum pindaan yang begini kejam, begini tidak baik dibuat dan ia akan mengeruhkan lagi suasana hubungan antara pihak Kerajaan dan majikan.

Dengan itu, saya akhiri perbincangan ini dengan berharap perkara ini janganlah dipandang begitu ringan kerana implikasinya seperti-mana yang saya sebutkan tadi amat luas dan ia akan merugikan Kerajaan sebagai majikan yang terbesar dan sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab kepada pekerja-pekerja dalam sektor awam pada keseluruhannya.

Jikalau Kerajaan jujur tentang SSB dan mahu melihat berbagai tuntutan anomali akan dikemukakan kepada Tribunal Perkhidmatan Awam maka janganlah diikat tangan dan kaki Tribunal Perkhidmatan Awam, janganlah tutup pintu mahkamah Tribunal Perkhidmatan Awam. Kalau ditutup, tidak bererti, melainkan kalau Kerajaan secara deliberately tidak mahu isu pelaksanaan SSB ini dipertikaikan oleh mana-mana pihak, Kerajaan sudah bagi - terima, adakan Tribunal itu sebagai 'show case' sahaja, tetapi tidak boleh digunakan. Ada MBK pun 'window dressing', tidak boleh guna tetapi hendak tunjuk kepada ILO di Malaysia kita ada perhubungan perusahaan yang baik, kita ada Majlis Bersama Kebangsaan, kita ada Tribunal tetapi semua ini tidak berfungsi, tidak bermakna dan tidak memberi faedah kepada pekerja-pekerja di negara ini.

Dengan demikian, saya mengucapkan terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

4.27 ptg.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Ahli dari Bayan Baru. Beliau kata saya bercakap lembut dan Ahli Yang Berhormat dari Jerai kata, dia keras sangat. Berlaga keras dengan lembut inipun susah juga.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan yang dibuat kepada Tribunal Perkhidmatan Awam ini adalah bertujuan untuk menyelesaikan perkara-perkara yang terkilan bagi pelaksanaan SSB setelah mana-mana pegawai atau bagi pegawai-pegawai atau kumpulan pegawai yang membuat pilihan option untuk menerima SSB. Jadi tidak berbangkit soal naik gaji, gaji bertambah, gaji kurang, dia bercakap tidak kena kepada tajuk ini. Tajuk ini ialah hendak memberi kuasa kepada Tribunal Perkhidmatan Awam menyiasat dan mendengar kes-kes bagi pegawai-pegawai yang memilih masuk kepada SSB. Pegawai yang tidak memilih masuk, tidak ada terkandung di dalam kuasa Tribunal ini dan bagi pegawai-pegawai lama ataupun pertikaian gaji yang lama dalam Perkhidmatan Awam yang telah disenaraikan oleh Tribunal, maka Tribunal akan mendengarnya kes mereka. Soalnya sekarang ialah, perkara option itulah yang menjadi pemisah, bukan kita berbicara soal siapa hendak option, siapa kalah, siapa tidak kalah, siapa hendak naik gaji, itu proses lain...

Tuan Ahmad bin Nor: Walaupun option, mereka yang menerima SSB itu adalah golongan yang terbanyak, mungkin 100%. Yang menolak SSB sedikit sahaja, yang ramainya kebanyakan daripada semua kumpulan sudah menerima SSB tetapi mereka sebenarnya terpaksa menerima dan sekarang ini tidak puashati. Macam mana hendak pergi ke Tribunal sebab semuanya diletak di bawah prerogatif pengurusan. Ini masalahnya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Sila Yang Berhormat.

(Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Saya beri peluang dekat dia. Senarai yang dibaca oleh Yang Berhormat itu tadi ialah senarai lama dalam prerogatif pengurusan. Soal itu

tidak berbangkit lagi. Soal yang kita bincang sekarang ini, ini hendak diberitahu kepada orang awam ini supaya mudah faham. Kalau mereka memilih SSB, hendak meninggalkan skim lama mereka, mereka ada hak. Dan sekarang ini mereka pilih. Apabila pilih kemudian hendak dilaksanakan SSB itu...

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: (*Bangun*).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, Kok Lanas bangun. Hendak beri jalan atau tidak.

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Silakan, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Minta penjelasan sedikit, Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri kata bahawa soal prerogatif pengurusan itu soal lama yang tidak terbangkit bawah pindaan ini. Kalau kita lihat pada peruntukan Seksyen 5 yang meminda Seksyen 13 memasukkan semua, mengadakan struktur gaji, skala gaji sampai (*p*) itu telah dipinda di bawah Akta ini. Mengikut fahaman saya, apa yang akan terjadi selepas ini bagi mereka yang memilih untuk adopt atau untuk menyerap diri mereka kepada skim SSB. Maka sesuatu anomali yang akan timbul adalah tertakluk kepada akta ini. Dan akta ini dalam Seksyen 5 memperuntukkan dengan jelas, bahawa tidak ada satu tindakan berhubung dengan satu anomali boleh dibawa kepada satu Tribunal Perkhidmatan Awam jika ianya berkaitan dengan (*a*) sampai (*p*) yang dimaksud di dalam Akta. Dengan kata lain Akta ini seolah-olah menyekat semua prerogatif-prerogatif ini. Dan saya tidak nampak apakah anomali lain yang boleh dibawa oleh penjawat awam yang menerima SSB kepada jawatan-

kuasa ataupun Tribunal selepas daripada ini kerana semuanya telah disekat. Itu mengikut fahaman kita.

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, sepatutnya kita faham apa perkataan anomali itu. Anomali itu ertinya apabila seorang itu memilih satu skel gaji baru kemudian hendak dilaksanakan ke atas dirinya di situ dia rasa tidak puas hati, tidak kena dengan peraturan yang ada tentang gaji baru itu. Jadi, kalau kita semak kepada SSB, dia ada tingkat dan ada mata-mata kenaikannya. Maka di situlah peranan Tribunal.

Di sini, yang disenaraikan ini perkara lama iaitu soal naik pangkat, soal menggredkan; ini hak majikan atau hak Kerajaan tentang menggredkan jawatan dan sebagainya. Tentang anomali ini di mana dia hendak letak, di point mana di dalam SSB ini. Letak di point yang ke sepuluh dia kata tidak kena, dia tidak puas hati, di sinilah tugas Tribunal. Bukan soal hendak gred. Cuba kita baca (a), (b), (c) itu mengadakan struktur gaji atau skala gaji. Ini bukan soal terkilan. Ini permohonan, tuntutan Yang Berhormat dari Bayan Baru kata mogoklah, itu tuntutan. Ini penyelesaian yang telah kita setuju, dia ini kata begini, orang itu kata begini, jadi point mana saya hendak diletakkan. Jadi itu yang dikatakan anomali.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, Bayan Baru bangun.

Tuan Ahmad bin Nor: Tadi itu disebut juga tuntutan. Jadi saya hendak beri contoh yang dikatakan anomali. Kalau satu kumpulan dia cuma mendapat 8% ke 10% kenaikan. Satu kumpulan lagi mendapat antara 60% hingga ke 100% kenaikan gaji. Bukankah itu anomali? Satu; saya beri contoh. Dalam Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan ada kumpulan yang diletakkan di bawah Kumpulan Kritikal dibayar lagi 10% tambahan sebagai

Elaun Kritikal. Pada halnya anggota pekerja yang lain yang menjalankan tugas lebih kurang sama kiri-kanan tetapi mereka ini kononnya bukan Kumpulan Kritikal. Contohnya antara Staff Nurses dan Assistant Nurses. Apa beza tugas Staff Nurses dengan Assistant Nurses. Beruniform, bekerja dalam wad sama juga. Tetapi Staff Nurses dibayar Elaun Kritikal. Assistant Nurses tidak dapat. Ini yang disebutkan anomali dan anomali ini tidak boleh dibawa kepada Tribunal. Ini yang dimaksudkan itu. Tidak boleh bawa. Jadi apa hendak bincang. Polis dan Tentera lagi teruklah, jangan cakap.

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Kita kalau masih berbalah tidak ada something and common jadi kacaulah. Orang ini kata begini, orang ini kata begini. Kita katakan bahawa anomali ialah kalau dia pilih, kawan ini dapat \$12, kawan ini dapat \$16 apabila dia option. Di situlah kita katakan tugas option itu. Kalau dia rasa, saya naik \$6, kawan saya naik \$40 saya rasa hak lama lebih sesuai bagi saya, dia tidak pilihlah. Sekarang ini Tribunal punya tugas ialah setelah dia pilih masuk, kemudian dia kata dia diletak di point yang tidak kena di dalam skim itu.

Ada pun soal kata Staff Nurse dapat lebih, itu soal penilaian kerja. Penilaian kerja itu bagi mereka yang tahulah yang boleh menilai. Kadang-kadang saya duduk satu pejabat, Chief Clerk kadang-kadang lebih sibuk, lebih banyak kerja, lebih cekap daripada D.O. Tetapi D.O. dia mengepalai kesemua. Tetapi kalau detail tentang hal-hal tanah misalnya tanah ini duduk di mana, dekat titi ini tanah siapa, Chief Clerk ini lebih tahu. Pasal apa gaji D.O. besar? Chief Clerklah besar! Itu soal tanggungjawab. Kalau in the time of crisis, dengan izin, D.O.lah duduk depan kalau jadi masalah. Tetapi masalah kita yang kita sedang bincang hari ini, berbalik semula ialah soal

Tribunal ini tugasnya menyelesaikan penerapan seseorang yang memilih atau option kepada SSB. Bukan ertinya tidak cukup, tangga gaji tidak ada peluang hendak tuntutan gaji lebih dan sebagainya, itu bukan Tribunal. Begitu juga MBK tadi.

Dr Tan Seng Giaw: *(Bangun).*

(Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, Kepong bangun. Hendak beri jalan atau tidak?

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Sila, yang terakhir.

Dr Tan Seng Giaw: Yang terakhir dah? Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat sedar bahawa walaupun ada setengah-setengah yang tidak terima, tidak mahu diserapkan kepada SSB tetapi kerana dia akan dinaikkan pangkat, promotion dan dengan mahu tidak mahu dia diserapkan kepada SSB. Itu yang biasanya berlaku. Adakah pertimbangan ditumpukan kepada perkara-perkara seperti ini. Dan setakat rasa terkilan sahaja itu tidak mencukupi.

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sangat adil memberi tempoh yang cukup lama untuk belajar, membaca dari awal sampai akhir, membincang mengenai apakah untung atau ruginya dia menyertai SSB itu ataupun mana-mana pertukaran gaji. Jadi, di situ terpulanglah kepada pegawai-pegawai dalam perkhidmatan awam. Jadi, itulah maknanya tidak ada paksaan dan tidak ada kecoh, tidak ada tipu, masa yang cukup. Kalau masa tidak cukup diberi tambah lagi. Tetapi tidak diminta, masa yang diberi itu sudah mencukupi.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja jawapan yang saya beri iaitu tentang tugas Tribunal yang baru ini.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang...

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, point of order. Minta belah bahagian. 47(1).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Siapa menyokong belah bahagi.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): 15 orang. Belah bahagi kena sokong 15 orang ya. Tidak cukup.

Dr Tan Seng Giaw: Tidak cukup.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, ini tidak patutlah, macam mana...

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, belah bahagi kena sokong 15 orang. Tidak cukup.

Dato' Haji Mohd. Khalid bin Mohd. Yunus: *(Menyampuk).*

Dr Tan Seng Giaw: Apa dia sebutkan tadi?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Jadi, Yang Berhormat saya kemukakan masalah kembali.

Ahli-ahli Yang Berhormat sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Fasal 1 hingga 6—

Tuan Haji Shukri bin Haji Mohamed: Tuan Pengerusi, saya bangun untuk bercakap tentang beberapa fasal yang terdapat di bawah Akta untuk meminda Akta Tribunal Perkhidmatan Awam 1977 ini. Dalam jawapan di peringkat dasar tadi, Yang Berhormat Timbalan Menteri telah menyatakan bahawa peruntukan untuk meminda seksyen 5 di bawah Pindaan ini adalah bertujuan untuk meminda seksyen 13 dan mengikut Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, perkara ini adalah peruntukan yang lama. Apa yang di maksudkan di bawah perkara 13(a) sampai (p) itu adalah perkara-perkara lama yang terdapat di dalam Akta. Saya rasa jawapan ini adalah tidak tepat kerana apa yang dimaksudkan di bawah Fasal 5 ini sebenarnya ialah menambah, iaitu bertujuan untuk memindahkan seksyen 13 dengan memasukkan seksyen 13 baru yang bertujuan menyatakan dengan lebih lengkap perkara-perkara yang ditafsirkan sebagai prerogative pengurusan yang tidak boleh dibangkitkan ataupun di jadikan satu hal perkara undang-undang ataupun rujukan kepada Tribunal di bawah Akta sedangkan Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan tadi, ini adalah satu peruntukan lama.

Sebenarnya peruntukan ini menambah dan inilah yang saya bangkitkan di peringkat dasar tadi. Apa yang saya hendak hujahkan di sini ialah

kita faham maksud Timbalan Menteri tadi bahawa perkara ini perlu dipinda kerana hasil daripada pengemukaan satu dasar baru SSB yang diperkenalkan oleh Kerajaan dan kita difahamkan sebilangan besar daripada penjawat awam dan kakitangan Kerajaan akan memilih tidak memasuki skim SSB. Persoalan yang hendak saya bangkitkan ialah berhubung dengan Seksyen 4. Seksyen 4 ini memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam untuk menggunakan budi bicara secara mutlak dan kuasa budi bicara ini di bawah seksyen 4(2) iaitu satu perakuan yang dikeluarkan menurut subseksyen 1 adalah bukti konklusif bahawa perkara yang dinyatakan dalam perakuan itu tidak boleh dipersoalkan oleh mana-mana Mahkamah atau Tribunal. Seksyen ini memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam menentukan bahawa sama ada sesuatu pertikaian itu, sesuatu anomali itu boleh dijadikan satu bahan untuk rujukan kepada Tribunal ataupun tidak dan jika pertikaian itu pada fikiran Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam tertakluk kepada perkara-perkara yang telah disebutkan di bawah seksyen 5, iaitu pindaan kepada seksyen 13 daripada (a) sampai (p), maka sesuatu sijil boleh dikeluarkan dan perkara tersebut tidak boleh dirujuk kepada Tribunal Perkhidmatan Awam.

Persoalan yang dipertikaikan sekarang ini ialah apa yang dimaksudkan di bawah pindaan kepada seksyen 5 iaitu dengan memasuk dan memperkemaskan seksyen 13 baru, perkara-perkara berikut telah dijadikan sebagai suatu perkara yang tidak boleh dibawa kepada Tribunal; (a) mengadakan struktur gaji atau skala gaji; (b) mengadakan atau mengredkan jawatan, mengredkan semula atau menyatukan jawatan - sampai (p). Kesemuanya ini adalah merupakan alasan-alasan yang boleh dijadikan oleh Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam untuk mengeluarkan satu sijil dan sijil itu ialah bukti konklusif dan tidak boleh dicabar di

Mahkamah dan menghalang mana-mana pihak yang terkilan untuk membawa perkara itu kepada pihak Tribunal. Persoalan yang timbul sekarang ini, oleh kerana peruntukan Seksyen 13 baru yang dipinda ini terlalu luas boleh dikatakan meliputi semua aspek perkhidmatan penjawat awam, maka pada amalannya yang akan berlaku, hakikatnya tidak ada apa pun yang boleh di bawah ke Tribunal dan perkara-perkara lain pun, jika Ketua Pengarah berpendapat ianya adalah merupakan salah satu perkara yang terjatuh di bawah perkara 13 (a) sampai (p), mengikut keputusan budi bicaranya yang tidak boleh dicabar di Mahkamah, maka ianya tidak boleh di bawah ke Tribunal.

Jadi, kuasa ini adalah suatu kuasa yang sangat rigid. Peruntukan yang sangat rigid yang pada amalannya, kemungkinan akan berlaku bahawa tidak ada apa pun anomali ataupun apa-apa yang dipersoalkan yang terkilan oleh mana-mana penjawat awam yang boleh di bawa ke pihak Tribunal. Ini yang ditimbulkan. Jadi, peruntukan ini sama dengan peruntukan seperti yang terdapat di bawah Akta Perhubungan Perusahaan yang menghalang mana-mana trade union daripada menjadikan soal pertukaran jawatan dari satu tempat ke satu tempat daripada suatu bargaining collective process ataupun satu proses rundingan secara berkumpulan dan ini adalah menafikan hak pekerja itu sendiri. Samalah juga dengan seksyen 4 yang ada di hadapan kita ini. Kalau inilah peruntukan yang diberi kepada Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam dengan memberi kuasa yang begitu luas kepada beliau untuk mentafsirkan sama ada sesuatu anomali itu boleh di bawah ke Tribunal ataupun tidak dan bukti keputusan ini tidak boleh dicabar dan ianya seolah-olah hanya memberi suatu kuasa yang konklusif atau kuasa yang muktamat kepada beliau dan pada pandangan saya ini adalah bertentangan dengan hak

kebebasan penjawat awam dan pekerja itu sendiri. Kalau mereka terkilan kepada sesuatu benda dan kebetulan apa yang terkilan itu termasuk di bawah perkara (a) sampai (p) dan dianya disekat daripada membawa kepada pihak Tribunal dan keputusan Ketua Pengarah adalah muktamat, ini seolah-olah menafikan hak mereka ini.

Jadi, peruntukan ini kalau kita lihat apa yang diputuskan oleh Mahkamah Agong baru-baru ini dalam kes dua orang ADUN di negeri Kelantan, yang menyebutkan bahawa soal pindaan 'hopping law' yang menyekat kebebasan Ahli, bukan sahaja bertentangan dengan perkara 10(1)(c) Perlembagaan Negara dan bukan sahaja terpakai untuk Ahli Dewan Undangan Negeri, tetapi juga mesti dilanjutkan kepada buruh ataupun pertubuhan-pertubuhan buruh dan pekerja di negara ini dan itulah keputusan Hakim Mahkamah Agong di dalam kes berkenaan.

Jadi, peruntukan yang sedemikian, yang sekarang ini selain daripada keputusan yang dibuat oleh Mahkamah Agong sekali lagi bentangkan menurut Akta ini, pada pandangan saya nyatalah ianya bertentangan dengan perkara 10(1)(c) Perlembagaan Negara yang menyekat kebebasan penjawat awam. Jadi, saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri berhubung dengan perkara yang saya bangkitkan ini. Terima kasih.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Pengerusi, perkara baru seksyen 13 itu ialah untuk memperjelaskan lagi. Kita tahu apabila ada majikan ada pekerja. Tribunal ini, seperti yang saya sebutkan tadi ialah apabila dia memilih, orang yang membuat option sahaja, orang yang tidak membuat option tidak ada apa-apa, tidak ada hak, orang yang dilantik baru itu pun tidak ada hak. Jadi, 13(a) sampai (p) yang disebutkan itu ialah untuk memperjelaskan bagaimana

garispanduan, hendak menentukan kuasa Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam itu jangan terlampau luas hingga masuk hak-hak pekerja awam dengan memilih option kepada SSB. Kita ambil satu contoh - kepentingan diri seseorang pekerja iaitu mentaksir prestasi seseorang pekerja awam. Di sini sampai bila-bila pun bertengkar. Kalau Ketua saya beri 5, saya, kalau diberi peluang akan bertengkar sampai bila-bila pun, saya kata saya patut dapat 7 - kerana dia ada gred 1 - 7; 7 - terbaik; 1 yang terbawah. Di sinilah yang kita katakan kalau Perkhidmatan Awam menentukan dia gred 5, dia tidak boleh membawa kepada Tribunal. Ini masalah peribadi, masalah hak keinginan sendiri. Bila-bila pun dia kata, orang tidak kena hukuman ke atas dia dan seterusnya kalau kita tengok yang lain pun, lebih kurang begitulah. Jadi, ertinya

Tuan Haji Shukri bin Mohamed:
Tuan Pengerusi.....

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Nanti sekejap, saya tidak habis lagi, nanti sekejap lagi. Jadi, tentang seksyen 13, iaitu tentang hendak memperjelaskan prerogatif pentadbiran itu apa dia. Semuanya adalah berkenaan dengan keinginan pihak-pihak tertentu untuk protes kalau kena atas dia, gred tidak kena letak, gred yang tidak betul, fasal apa saya tidak lompat, orang lain boleh lompat - semua ini termasuk dalam seksyen 13.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahirudian): Yang Berhormat Kok Lanas bangun lagi.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Saya rasa cukuplah, Tuan Pengerusi.

Tuan Haji Shukri bin Mohamed:
Tuan Pengerusi, sedikit sahaja. Tadi

Yang Berhormat Menteri menyebutkan itu sebagai satu contoh. Bagaimana dengan contoh (1), misalnya, membuang kerja atau menempatkan semula pekerja-pekerja lain. Kalau benda itu tidak boleh dijadikan sebagai satu bahan yang terkilan dan seseorang penjawat awam disekat daripada membawa kepada Tribunal, apa maknanya itu. Cuba terangkan kepada Dewan yang mulia ini di bawah perkara 13(1) yang menyebut bahawa Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam diberi kuasa untuk, kalau dia fikir bahawa perkara-perkara yang berhubung dengan prerogatif pengurusan tidak boleh di bawa ke Tribunal. Kemudian saya sebutkan contoh (1) - membuang kerja atau menempatkan semula ke jawatan seseorang Pegawai Awam. Ini bermakna dia tidak boleh bawa apa yang dia pertikaikan itu ke Tribunal. Soal buang kerja tadi, kalau diberi sijil oleh Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Pengerusi, ini tersangat detail. Soal buang kerja ialah proses ditempat lain, bukan di Tribunal ini. Jadi, orang kalau kena buang kerja, rayuannya hingga kepada Yang di-Pertuan Agong dan mahkamah. Begitu juga penempatan semula ialah mahkamah awam. Jadi, kita hendak katakan di sini, bukan tugas Tribunal, dan kedua-dua belah pihak mestilah faham. Inilah pemisahnya (a) hingga (p) ini ialah pemisah, jangan Ketua Pengarah Perkhidmatan Awam mengguna kuasa sebarangan, ada juga untuk kepentingan pekerja penjawat jawatan awam.

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.52 ptg.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Bismillahir-rahmanir-rahim.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Pencen 1980, (Akta 227) dibaca kali yang kedua sekarang.

Saya ingin memaklumkan bahawa Kerajaan telah melaksanakan saraan had-had dan syarat-syarat perkhidmatan di bawah Sistem Saraan Baru (SSB) bagi pegawai-pegawai awam mengikut syor-syor Laporan Jawatankuasa Khas Kabinet Mengenai Gaji Sektor Awam.

SSB ini mula berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1992. Dua daripada syor-syor Laporan Jawatankuasa Khas Kabinet Mengenai Gaji Sektor Awam yang telah diterima oleh Kerajaan ada menyentuh perbekalan Akta Pencen 1980, (Akta 227).

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Dewan sedia maklum, Akta Pencen 1980 ialah Rang Undang-undang Pencen yang mentadbirkan urusan persaraan dan pengurniaan faedah persaraan bagi anggota perkhidmatan awam. Akta berkenaan telah berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1976.

Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) 1992 yang dicadangkan ini bertujuan untuk meminda Akta Pencen 1980 bagi melaksanakan dua keputusan Kerajaan iaitu:

- (i) Cadangan mengurangkan tempoh perkhidmatan bagi tujuan pemberian taraf berpencen daripada 10 tahun kepada 3 tahun.

- (ii) Cadangan untuk membolehkan anggota perkhidmatan awam sama ada lelaki atau perempuan yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun dibayar ganjaran dan gantian cuti rehat sebaik sahaja anggota berkenaan mula bersara.

Pembayaran pencen pula, dibuat mengikut perbekalan di dalam Rang Undang-undang yang sekarang ini iaitu pada umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan umur 50 tahun bagi anggota lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991. Dan pada umur 55 tahun bagi mereka yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, berikut adalah perihal mengenai pindaan-pindaan yang dicadangkan.

Pindaan Seksyen 7—Buat masa sekarang, seorang anggota tetap boleh diberi taraf berpencen jika dia telah genap tempoh selama tidak kurang daripada 10 tahun perkhidmatan yang boleh dimasukira. Peruntukan ini dibuat berdasarkan Laporan Jawatankuasa Kabinet Mengenai Gaji pada tahun 1976.

Di bawah SSB, Kerajaan telah bersetuju supaya tempoh perkhidmatan bagi tujuan pemberian taraf berpencen dikurangkan daripada 10 tahun kepada 3 tahun. Bersesuaian dengan keputusan Kerajaan itu, Seksyen 7 dicadang dipinda bagi membolehkan seseorang anggota tetap diberi taraf sebagai anggota berpencen, jika ia telah genap tempoh selama tidak kurang daripada 3 tahun perkhidmatan yang boleh dimasukira.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan Seksyen 12, di bawah SSB, Kerajaan telah bersetuju supaya anggota perkhidmatan awam yang memilih bersara pada umur 40 tahun dibayar ganjaran dan gantian cuti rehat sebaik sahaja mereka mula bersara. Pada masa

sekarang pembayaran ganjaran dan gantian cuti rehat kepada anggota perkhidmatan awam yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun dibuat pada genap umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan 50 tahun bagi anggota lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991. Bagi anggota yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut, pembayaran adalah dibuat pada umur persaraan wajib iaitu 55 tahun.

Berikutan dengan pelaksanaan SSB, Seksyen 12 dicadangkan dipinda, untuk membolehkan ganjaran dan gantian cuti rehat dibayar kepada semua anggota perkhidmatan awam yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun. Walau bagaimanapun, tarikh pembayaran pencen kepada mereka masih dikekalkan iaitu pada genap umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan genap umur 50 tahun bagi anggota lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991 dan apabila genap umur 55 tahun bagi mereka yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut.

Saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Wong See Wah): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Pencen 1980 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas, Klang.

4.57 ptg.

Tuan Fong Kui Lun (Klang): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan ini untuk membahaskan Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) 1992 yang antara lain

bertujuan meminta Seksyen 7 Akta Pencen 1980 bagi memberi taraf pencen kepada mana-mana pegawai dan kakitangan perkhidmatan awam dari 10 tahun kepada 3 tahun perkhidmatan yang boleh dimasukira.

Tuan Yang di-Pertua, Seksyen 12 mula dipinda menerusi Fasal 4 Rang Undang-undang untuk memberi ganjaran award wang tunai sebagai ganti cuti rehat yang terkumpul atau faedah lain yang diberikan kepada seseorang pegawai ketika bersara yang mana selama ini hanya pegawai yang sudah mencapai umur 45, 50 atau 55 tahun sahaja berpeluang menikmati faedah ini.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan yang bertujuan untuk memberi faedah maksimum kepada kakitangan awam apabila mereka bersara patutlah dialu-alukan kerana sebagai kakitangan awam yang sudah bekerja dan mengorbankan masa untuk memberi perkhidmatan kepada rakyat, maka pada saat umur bersaralah, segala penat letih mereka dibalas sama ada balasan itu setimpal atau sebaliknya, Kerajaan nampaknya mengambilkira keadaan semasa.

Pada saya, ganjaran pencen dan faedah persaraan seseorang kakitangan awam lebih menarik dan baik daripada apa yang diperolehi oleh kakitangan swasta.

Tuan Yang di-Pertua, di samping menerima wang pencen bulanan, pesara diberikan ganjaran dan award berupa wang tunai serta kemudahan perubatan dan perjalanan dengan keretapi. Bagi kakitangan swasta mereka hanya menerima saguhati jika majikannya berpuashati perkhidmatannya dan faedah caruman KWSP yang terkumpul selama beliau bekerja. Oleh itu, jika kakitangan awam mengeluh bahawa kedudukan mereka lebih teruk berbanding dengan kakitangan swasta atau rakyat yang bekerja sendiri, mereka sepatutnyalah golongan yang

wajib bersyukur. Berapalah ramai rakyat Malaysia yang memohon bekerja dengan Kerajaan, tetapi tidak berjaya. Mentaliti bahawa bekerja dengan Kerajaan dan menikmati faedah persaraan adalah lebih terjamin masih menjiwai sebagai rakyat negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat sebenarnya tidak begitu peduli berapakah pegawai dan kakitangan awam perolehi dari segi pendapatan dan persaraan mereka, tetapi rakyat menjadi bosan, mengeluh apabila mereka yang berada dalam kedudukan terjamin ini melakukan kerja-kerja kurang cekap, membuang masa dan tidak berkesan dalam tugas. Masalah rakyat akan segera diselesaikan jika ada faedah diri dan amalan rasuah.

Tuan Yang di-Pertua, pada praktiknya kakitangan awam sudah banyak berubah, baik dari segi kenaikan gaji mereka dan pencen, tetapi amalan harian seperti kurang kecekapan dalam tugas, kerja lambat, merupakan sikap yang sukar dikikis. Alat perakam waktu tidak berjaya mendidik kakitangan awam melakukan kerja dengan cekap, selain dari mengatasi masalah kedatangan.

Tuan Yang di-Pertua, saya faham bahawa Jabatan Perkhidmatan Awam sudah melakukan banyak pembaharuan bagi meningkatkan prestasi perkhidmatan awam, tetapi ianya masih jauh dari memuaskan. Saya percaya jika kakitangan awam dapat secara sukarela mengadakan kerja mereka, di samping melakukan kerja dengan amanah, tidak dinafikan bahawa perkhidmatan awam dapat mensaingi prestasi setengah-setengah korporat.

Di samping itu, saya ingin mengambil kesempatan untuk membangkitkan soal pencen yang mana ingin membangkitkan soal pesara-pesara yang sudah meninggal dunia yang ganjaran pencen berpindah kepada balu mereka dan tanpa

diketahui oleh Jabatan Perkhidmatan Awam sibalunya telah berkahwin lain dan terus menikmati wang pencen suami pertamanya. Sehingga ini, sejauhmana Kerajaan berjaya mengesan dan menangkap penipuan ini, masih menjadi tandatanya.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan digesa supaya menjalankan kajian dan penyiasatan ke atas kes-kes seperti ini bagi mengetahui kedudukan sebenar, baik dari segi jumlah atau bilangan balu yang terlibat, keadaan kehidupan mereka sebelum dan selepas berkahwin baru, tanggungan, kesihatan dan sebagainya yang merupakan faktor bagi menilai semula kes-kes baru berpencen tetapi sudah berkahwin.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat setelah berkahwin baru mereka secara sukarela memberitahu kepada Bahagian Pencen, malangnya perkahwinan baru tidak mendatangkan apa-apa kebahagiaan, sebaliknya azab dan kesusahan yang terpaksa ditanggung. Terdapat pula balu berpencen yang berkahwin lagi tetapi tidak memberitahu kepada Jabatan, wang pencen yang diterima cukup untuk menampung sebahagian perbelanjaan keluarga mereka. Jadi mesej cerita saya ini ialah bukan semua balu yang berpencen dan kemudian berkahwin secara senyap menjalani kehidupan lebih baik dari sebelumnya.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu saya suka menggesa supaya kajian menyeluruh dilakukan ke atas golongan balu ini untuk menilai kedudukan kehidupan mereka, sebenarnya dengan tujuan untuk menilai semula, apakah wajar wang pencen itu dihentikan atau perlu diubahsuai?

Seperkara lagi, kedatangan kakitangan awam yang berpuluh-puluh tahun bekerja dan pada akhir perkhidmatan mereka tidak memperolehi pencen. Hal ini terjadi selama bekerja mereka dianggap kakitangan sementara atau kontrak sedangkan sepanjang

tugasnya beban kerja yang dipikul tidak kurang beratnya dengan kakitangan yang tetap dan berpencen. Saya minta Jabatan Perkhidmatan Awam menyemak semula kes-kes seperti yang ada membuat rayuan supaya mereka dipertimbangkan pemberian pencen, tetapi dijawab dengan penolakan. Berhukum akal, barang siapa yang bekerja dengan Kerajaan, ertinya pada akhir perkhidmatan mereka akan menikmati ganjaran pencen, tetapi malangnya mereka terpaksa mengakhiri sisa-sisa hidup mereka dengan tiada bekalan sumber pendapatan.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga berharap supaya Kerajaan menyemak semula kadar pencen yang diberikan kepada pesara-pesara tentera, terutama yang sudah cacat semasa bertugas sedangkan mereka masih mempunyai tanggungan berat, seperti anak-anak yang bersekolah dan tidak berupaya untuk bekerja. Kebiasaannya, Persatuan Bekas Perajurit berdepan dengan situasi begini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Maran.

5.07 ptg.

Dato' Haji Mohamad bin Abdullah (Maran): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil sedikit bahagian dalam membahaskan suatu Akta bagi meminda Akta Pencen 1980.

Pertama, saya ingin menyampaikan ucapan tahniah kepada pegawai-pegawai Kerajaan perkhidmatan awam khasnya yang telah membuat kerja yang begitu baik sekali sehinggakan negara kita ketika ini di antara salah sebuah negara yang maju di rantau ini. Saya percaya dengan kerjasama dan kerja kuat daripada pegawai-pegawai Kerajaan, maka itulah sebabnya kita

mencapai kejayaan kerana hubungan di antara pegawai-pegawai Kerajaan dengan apa sahaja dasar yang Kerajaan buat adalah mempunyai hubung-kait yang rapat. Kadangkala apa sahaja Rang Undang-undang yang kita bahaskan di sini adalah salah satu daripadanya telah difikirkan dengan semasak-masaknya oleh pegawai-pegawai Kerajaan yang berkenaan. Sebab itulah saya mengambil kesempatan mengucapkan syabas dan tahniah kepada pegawai-pegawai Kerajaan. Hanya beberapa kelemahan kecil yang selalu berlaku, itulah perkara biasa yang perlu kita perbaiki daripada semasa ke semasa. Saya percaya di atas kesedaran kesemua pegawai-pegawai Kerajaan dan juga pemimpin-pemimpinnya, maka saya percaya di satu masa kelak merupakan pegawai-pegawai yang cekap di rantau kita ataupun di negara kita.

Perkara yang kedua, Kerajaan kita memang mengambil berat kepada perkhidmatan-perkhidmatan awam yang dahulunya apabila mereka bersara umur 40 tahun, kita tidak memberi apa-apa ganjaran kecuali setelah mereka meningkat umur 45 tahun. Kita telah kedapatan bahawa sekiranya mereka pencen semasa umur mereka 40 tahun sedangkan mereka tidak dapat apa-apa ganjaran, sudah barang tentu mereka tidak ada modal ataupun punca pendapatan yang digunakan bagi mereka sekiranya mereka masuk dalam bidang-bidang perniagaan dan sebagainya. Sebab itu langkah Kerajaan memberikan terus ganjaran kepada mereka apabila mereka pencen, inilah merupakan satu langkah yang baik dan bijak supaya mereka menggunakan ganjaran mereka itu untuk mereka membuat langkah baru di dalam bidang-bidang tertentu.

Seperkara yang lain, ialah meng dalam masa tempoh perkhid mereka yang mana memang di jawatan berpencen apabila selama 3 tahun ia layak di jawatan, kemudian

kepada 10 tahun. Tetapi memandangkan 10 tahun adalah agak lama, sedangkan syarat-syarat lain terpaksa menunggu mereka ini masuk ke dalam jawatan berpencen, baru boleh membuat pinjaman rumah dan sebagainya. Jadi langkah Kerajaan memberi mereka balik kepada 3 tahun boleh dimasukkan ke jawatan berpencen adalah satu langkah yang bijak kerana ini merupakan satu pengiktirafan Kerajaan kepada mereka.

Jadi, dengan sebab itu kita kira ini satu perkara yang kita memberikan galakan kepada pegawai-pegawai Kerajaan kerana walaupun kita hanya menghadkan tiga tahun baru boleh dimasukkan jawatan berpencen, tetapi tidak mestinya sewenang-wenangnya apabila mereka berkhidmat selama tiga tahun dimasukkan dalam jawatan berpencen kerana mereka mestilah memenuhi syarat-syarat yang ditentukan, apabila ketua jabatan berkenaan sudah puas hati dengan perkhidmatan yang mereka berikan, maka barulah mereka dimasukkan di dalam jawatan pencen. Ini adalah cara-cara mereka dimasukkan ke dalam jawatan berpencen.

Saya sungguh kesal ada di antara pihak tertentu mengatakan jam perakam waktu tidak memberi kesan kepada pegawai-pegawai Kerajaan. Sebenarnya dengan adanya tindakan sedemikian rupa, pegawai-pegawai kita sentiasa berdisiplin dan mereka sentiasa menjalankan tugas mengikut masa yang ditetapkan. Walaupun masa ditetapkan demikian, tetapi kadangkala mana-mana mereka yang betul-betul rajin, mereka akan datang lebih awal dan balik lebih akhir daripada itu. Jadi, kalau kita mengambil sikap yang sedemikian rupa, hanya menuduh yang bukan-bukan, ini adalah perkara yang tidak baik. Kita mesti akui mana yang baik itu adalah baik kecuali orang yang tidak mahu perkara yang baik barulah mengatakan perkara yang baik tidak

baik. Ini janganlah kita suka membuat tuduhan yang bukan-bukan. Bagi saya, memanglah pegawai-pegawai Kerajaan kita yang berkhidmat sekarang merupakan amat baik, tetapi kita perlu memperbetulkan beberapa perkara-perkara yang lain supaya kita meningkatkan lagi mutu perkhidmatan mereka.

Saya kedapatan setengah daripada pegawai-pegawai Kerajaan yang betul-betul dedikasi menjalankan khidmat kadangkala mereka lupa tugas-tugas yang lain, bahkan mereka terpaksa mengenyepkan perkara-perkara peribadi atau kepentingan peribadi kerana berkhidmat untuk negara. Jadi, ini perlulah kita memberi penghargaan. Sebab itulah kita menaikkan gaji mereka dan kita memberikan ganjaran-ganjaran yang tertentu. Saya percaya dengan ganjaran-ganjaran ini, pegawai-pegawai Kerajaan kita boleh berkhidmat lebih baik lagi.

Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya sokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin):
Bayan Baru.

5.14 ptg.

Tuan Ahmad bin Nor (Bayan Baru): Tuan Yang di-Pertua, saya hendak mengambil masa yang pendek sahaja berhubung dengan pencen.

Pencen merupakan skim persaraan bagi mereka yang memilih skim pencen yang bekerja di dalam sektor awam ataupun perkhidmatan awam lebih tepat, dan sebaliknya di dalam swasta, kita ada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja. Tetapi kedua-dua ini ada perbezaan walaupun ianya bertujuan, objektif yang sama, iaitu untuk masa tua, untuk hari persaraan. Mereka yang tertakluk di bawah skim pencen ini tertakluk kepada berbagai undang-

undang termasuk dengan Perintah Am Perkhidmatan Awam. Jika sekiranya mereka bersabit dengan apa-apa pelanggaran terhadap sebarang undang-undang yang ada dan Perintah Am, tindakan akan diambil kepada mereka sama ada di bawah Perintah Am mereka akan dikenakan tindakan tata tertib mahupun kalau di peringkat Mahkamah, mereka mungkin akan diambil tindakan mengikut undang-undang yang ada di negara ini; dan jika sekiranya mereka ini didapati bersalah dan kesalahan itu berat sehingga boleh menyebabkan mereka ini hilang kerja ataupun dibuang kerja, maka mereka yang berpencen ini akan hilang faedah pencen itu. Dan lebih berat daripada itu, kerana skim pencen ini juga menyediakan skim pencen terbitan iaitu untuk anak isteri. Anak-anak yang belumpun meningkat umur 21 tahun dan isteri, disebabkan kesalahan-kesalahan ini, bukan sahaja yang salah itu kehilangan pencen, tetapi isteri dan akan-anak yang tak bersalah. Sebaliknya, yang di dalam swasta, ada membuat caruman kepada KWSP, salah tak salah, dibuang kerja atau tak dibuang kerja, simpanan untuk hari tua itu memang ada.

Kita manusia, sama ada dia buat silap atau tidak silap dia memang sampai kepada hari tua. Soalnya sekarang, skim pencen ini untuk hari tua. Begitu juga KWSP adalah untuk hari tua. Mengapa apabila seseorang itu salah, sedangkan kiranya dia salah, mungkin besok dia sudah baik semula dan masa hari tua dia mungkin menjadi orang yang penuh dengan pengalaman dan pelajaran untuk membimbing masyarakat yang lain, tetapi dia sudah kehilangan haknya dalam segi pencen. Di mana adil jika sekiranya seorang itu dia sudah pencen, itu memang haknya; dia sudah masuk bekerja 3 tahun, sekarang daripada 10 tahun dipinda kepada 3 tahun - bagus - tetapi apabila dia dikenakan tindakan hukuman sehingga menyebabkan buang kerja, dia hilang pencen. Jadi, ini satu

keadaan yang tidak menunjukkan tidak memberi jaminan sepenuhnya bahawa skim pencen ini benar-benar untuk memberi perlindungan masa tua, sama ada untuk yang bekerja mahupun mereka yang tertakluk di bawah pencen terbitan.

Ini satu keadaan saya rasa Kerajaan perlu menimbang dan melihat bagaimanakah hak pencen ini yang sepatutnya ada, tetapi boleh hilang disebabkan seorang pekerja itu walaupun lebih daripada 3 tahun dia bekerja, 10, 15 atau 20 tahun katalah sampai umur 40 tahun, dia tak pencen secara awal, kemudian 45 tahun dia melakukan kesalahan yang tidak dapat dielakkan dan dia hilang pencen ini. Kemudian anak isterinya juga akan kehilangan pencen terbitan, pada hal dia sudah berkhidmat dengan Kerajaan selama 20 atau 25 tahun, sedangkan orang yang mencarumkan kepada KWSP untuk masa tuanya atau hari tuanya, dia tidak hilang walaupun apa juga jenayah sekalipun dia terlibat, dia akan dapat wang itu apabila sampai umurnya 55 tahun, tetapi kawan yang dibawah skim pencen, keadaannya berbeza.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, ini satu perkara yang penting, saya rasa Kerajaan perlu lihat bukan sekadar hendak ubah daripada 10 tahun kepada 3 tahun untuk melayakkan seseorang itu diletakkan di bawah skim pencen. Kemudian sekarang ini kita ada tabung pencen. Baru sahaja kita luluskan tabung pencen. Bermakna tabung ini ada carumannya - Kerajaan mencarum, kemudian ada pelaburannya. Di bawah tabung ini ada panel pelaburan pula. Sudah tentu pencen, seperti mana KWSP mendapat keuntungan ataupun membuat keuntungan melalui pelaburan. Hasil keuntungan itu ke mana pergi? Patutkah Kerajaan menimbang supaya daripada keuntungan itu dikeluarkan dividen-dividen kepada mereka yang di bawah skim pencen? Mungkin tak dibayar

tiap-tiap tahun macam dividen ASN dan sebagainya, tetapi sekurang-kurangnya dividen itu dapat dikumpul dan dibayar melalui gratuity ataupun ganjaran semasa mereka berpencen. Jadi, semua dividen ini pergi ke mana? Kalau KWSP kita dapat 8%, pencen tidak ada walaupun ada tabung dan ada pelaburannya.

Tuan Yang di-Pertua
(*mempengerusikan Mesyuarat*).

Tuan Yang di-Pertua, ini juga hal-hal yang saya rasa elok pihak Kerajaan, terutamanya Bahagian Pencen melihat di mana jua yang boleh kita baiki kedudukan pencen supaya ia benar-benar memberi jaminan untuk hari tua sama ada orang itu salah sehinggakan dibuang kerja, sebab dia tidak ada lain-lain simpanan lagi. Kalau dia pencen dia tidak ada KWSP, melainkan dia ada pencen, lepas itu ada KWSP, boleh kalau dia apa-apa berlaku, dia boleh bergantung kepada KWSP. Ini dia semata-mata bergantung kepada pencen. Jadi, ini perlu dilihat.

Seperkara yang saya lihat, antara pencen dan KWSP, lebih-lebih lagi sekarang ini Kerajaan sedang melaksanakan dasar penswastan dengan begitu meluas. Berbagai-bagai perkhidmatan agensi-agensi Kerajaan diswastakan dan akan datang lebih banyak lagi perkhidmatan-perkhidmatan awam ataupun perkhidmatan-perkhidmatan Kerajaan atau agensi Kerajaan akan diswastakan. Semasa perkhidmatan-perkhidmatan ini diswastakan seperti Telekom, Tenaga Nasional, kemudian kita lihat Keretapi dan seterusnya akan diswastakan kemudian, mereka yang sedang berkhidmat boleh terus berpencen, tetapi pengambilan kakitangan yang baru di bawah syarikat ataupun corporation yang telah ditubuhkan itu adalah mereka yang diletakkan di bawah skim yang baru iaitu tidak akan berpencen, tetapi tertakluk kepada caruman kepada KWSP. Pada halnya

satu ketika dahulu mereka boleh membayar pencen, sebelum diswastakan boleh dibayar pencen, tetapi setelah diswastakan tidak boleh dibayar pencen. Pada halnya Kerajaan juga mempunyai kepentingan yang besar dalam syarikat-syarikat itu melalui penguasaan modal, tetapi yang baru kononnya sudah tidak boleh berpencen dan diletak kepada KWSP.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya antara pencen dan KWSP bagi yang berpangkat besar, KWSP adalah lebih baik kerana carumannya yang tinggi, carumannya sebulan boleh pergi hingga \$100-\$500. Jadi apabila dia sampai ke maturity, dia boleh dapat wang yang banyak, beratus ribu, tetapi bagi pekerja biasa, pekerja bawahan, apalah kepada KWSP. Bila mereka sampai umur bersara 55 tahun, mereka dapati simpanan mereka dalam KWSP adalah antara \$20,000-\$30,000. Bekerja sehingga 25 tahun, 30 tahun tetapi hanya ada \$20,000-\$30,000, apa yang hendak dibuat dengan wang ataupun duit sebanyak itu? Anak minta sedikit, isteri minta sedikit, beli barang ini dan itu, tidak sampai pun 6 bulan, wang itu sudah habis. Jadi, macam mana dia hendak hidup kalau Allah s.w.t panjangkan umurnya sampai 10-15 tahun - tidak ada jaminan sebenarnya untuk hari tua, sepertimana yang dijanjikan oleh KWSP.

Kepada yang berpendapatan besar itu cerita lain, dia boleh melabur, dia boleh berniaga, dia boleh buat macam-macam. Kalau dia untung perniagaannya naik, dia lagi kaya, tetapi bagi yang berpendapatan rendah ini, KWSP ini tidak memberi makna. Pencen walaupun sedikit hanya \$100 atau \$150, tetapi ia lebih menjamin hari tuanya, anak cucunya boleh tinggal dan dia boleh tinggal seorang di pondok dangau dia. Dia boleh hidup kerana dia dapat tiap-tiap bulan \$100-\$150; lebih bererti daripada memberi kepadanya \$20,000-\$30,000 daripada KWSP. Sebab itu saya rasa Kerajaan patut

memberi peluang, pilihan kepada pekerja-pekerja sama ada dalam sektor swasta ataupun mereka yang bekerja sekurang-kurangnya di dalam syarikat, korporat yang besar-besar, yang mana kita tahu syarikat itu kukuh memang tidak boleh hendak tutup, seperti Telekom, Tenaga Nasional, walaupun Kerajaan menswastakannya memang dia berkekalan, bank-bank yang besar-besar memang berkekalan, tidak takut macam hendak gulung tikar. Jadi, mereka ini dapat memberi caruman kepada tabung pencen, dan pekerja-pekerja diberi pilihan sama ada mereka mahu KWSP ataupun mahu skim pencen daripada tabung pencen.

Kita ada tabung KWSP, kita ada tabung pencen, dan saya rasa kalau Kerajaan boleh menimbangkan untuk memberi kelonggaran dan mewujudkan pilihan atau option kepada pekerja-pekerja antara skim pencen dan KWSP, saya rasa Kerajaan akan mengambil satu lagi langkah yang lebih adil untuk menentukan supaya sama ada pencen ataupun KWSP benar-benar mencerminkan skim persaraan yang bermakna kepada pekerja-pekerja di negara ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri sila menjawab.

5.25 *ptg.*

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih di atas saranan-saranan yang baik dan teguran-teguran. Kerajaan sentiasa memikirkan kepentingan pekerja dalam sektor awam dan sektor swasta setiap masa dari masa kesemasa. Setakat yang ada hari ini itulah yang kita beri option kepada pencen atau memberi pencen kepada pegawai-pegawai perkhidmatan awam dan tidak memberi kepada syarikat-syarikat swasta.

Ahli Yang Berhormat yang berucap awal tadi, yang pertama tadi saya tidak sempat hendak catat, beliau ada menyebut soal balu yang menipu. Sebenarnya kita sudah ada sistem, sebelum diperbaharui semula untuk dibayar awal tahun ataupun hendak bayar semula atau diteruskan pencen, kita ada sistem iaitu mesti ada perakuan dari pihak-pihak yang dipercayai, mengatakan bahawa sipolan atau balu itu masih tidak berkahwin. Jadi, sekiranya ada lagi sistem yang boleh melawan sistem Kerajaan ini, ertinya kita sudah ada criminal, dengan izin, di dalam pelaksanaan ini. Dan tugas kita sekarang ialah bagaimana hendak menghapuskan penjenayah-penjenayah dalam soal ini.

Ahli Yang Berhormat dari Bayan Baru ada bercakap mengenai orang yang dibuang kerja. Jadi, soal jaminan pencen ini adalah dianggap satu perkara yang boleh menakutkan seorang pekerja awam supaya ia tidak dibuang kerja.

Sepertimana yang kita sedia maklum, soal membuang kerja seorang pegawai ini bukan senang, bukan main-main, jadi ertinya betul-betul orang itu membuat kesalahan. Yang Berhormat kata kalau tersilap kena buang kerja - mana boleh, itu tidak betul, silap mana boleh dibuang kerja, buat salah dengan niat hendak....

Tuan Ahmad bin Nor: (*Bangun*).

Tuan Yang di-Pertua: Ya, dia bangun Yang Berhormat, hendak beri jalan?

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Bolehlah.

Tuan Ahmad bin Nor: Tuan Yang di-Pertua, soal buang kerja mengikut Perintah Am Bab 'D', tetapi ada kalanya mereka itu terlibat dalam kes-kes jenayah yang luar daripada Jabatan, di tempat dia bekerja, dan oleh kerana

kesalahan sedemikian, dia dibuang kerja, dia memang dibuang kerja secara automatik, tidak payah lagi didengar oleh Lembaga Tatatertib - memang dibuang kerja dan mereka ini akan hilang kerja sebagaimana saya sebut tadi skim persaraan.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Ertinya ini kepercayaan kita kepada sistem judiciary yang membuktikan orang itu salah, jadi bukan tugas perkhidmatan awam di tempat itu.

Satu lagi perkara yang kita hendak ingat, pegawai perkhidmatan awam dia mesti berperangai, berakhlak bukan sahaja dalam pejabat, di mana-mana sahaja dia tidak boleh buat kesalahan. Jadi, kalau dia buat salah di tempat lain, dia kena buang - memang dia buat salahlah, maknanya pegawai perkhidmatan awam tidak boleh buat salah. Bukan bererti buat salah kerjanya pasang skru tidak betul, kita buang kerja, kalau dia behave tidak pandai di luar, ertinya dia salahlah. Dan sekarang ini ada setengah-setengah hukuman di Mahkamah Syariah di segi akhlak, di segi Islam bagi orang Islam pun dianggap salah kepada tiap-tiap seorang pegawai perkhidmatan awam.

Itulah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, jawapan yang saya hendak beri. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa).

Fasal 1 hingga 4 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN PIHAK-PIHAK BERKUASA BERKANUN DAN TEMPATAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.30 ptg.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu akta untuk meminda Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980, (Akta 239) dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Pertama, saya ingin maklumkan bahawa Kerajaan telah melaksanakan saraan had dan syarat-syarat perkhidmat di bawah Sistem Saraan Baru (SSB) bagi pegawai-pegawai awam mengikut syor-syor Laporan Jawatankuasa Khas Kabinet mengenai gaji di sektor awam. SSB ini mula berkuatkuasa pada 1hb April, 1992. Dua daripada syor-syor Laporan Jawatankuasa Khas Kabinet mengenai gaji sektor awam yang telah diterima oleh Kerajaan adalah menyentuh perbekalan Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Dewan sedia maklum Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan

Tempatan 1980 ialah undang-undang pencen yang mentadbirkan urusan persaraan dan pengurniaan faedah persaraan bagi anggota Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan. Akta berkenaan telah berkuatkuasa pada 1hb Januari, 1976. Rang Undang-undang Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan (Pindaan) 1992 yang dicadangkan ini bertujuan untuk meminda Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 bagi melaksanakan antara lain dua keputusan Kerajaan yang berkaitan dengan hal ehwal saraan anggota Pihak Berkuasa berkenaan iaitu:

Pertama, ialah mengenai keputusan mengurangkan tempoh perkhidmatan bagi tujuan pemberian taraf berpencen daripada 10 tahun kepada 3 tahun.

Kedua ialah mengenai keputusan membolehkan anggota Perkhidmatan Awam sama ada lelaki atau perempuan yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun dibayar ganjaran dan gantian cuti rehat sebaik sahaja anggota berkenaan mula bersara. Pembayaran pencen mereka masih dibuat mengikut perbekalan di dalam undang-undang yang ada sekarang ini iaitu pada umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan 50 tahun bagi anggota lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991 dan pada umur 55 tahun bagi mereka yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, kedua, saya ingin maklum bahawa mengikut perbekalan Seksyen 8 Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 majikan perlu membuat caruman bulanan dalam Kumpulan Wang yang Disatukan. Dengan berkuatkuasanya Akta Kumpulan Wang Amanah Pencen 1991 (Akta 454), peraturan itu hendaklah diselaraskan dengan mana majikan boleh terus membuat caruman kepada Kumpulan Wang Amanah Penceh.

Ketiga, saya seterusnya ingin memaklumkan bahawa semasa Dewan ini meluluskan pindaan kepada Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1990 (Akta 239), dalam tahun 1985 terdapat sedikit kesilapan teknik percetakan di mana di dalam naskah Bahasa Malaysia, Akta tersebut dicetak 55 tahun sebagai umur yang boleh diambilkira seorang anggota lelaki sebagai telah bersara apabila dilantik oleh atau dengan kelulusan Kerajaan untuk berkhidmat dalam mana-mana pertubuhan lain. Sebenarnya umur yang ditetapkan oleh Kerajaan bagi maksud itu ialah 50 tahun seperti tercetak dalam Akta naskah Bahasa Inggeris. Perbezaan umur yang terdapat di dalam naskah Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris perlu diselaraskan.

Tuan Yang di-Pertua, berikut adalah perihal mengenai pindaan-pindaan yang dicadangkan. Pindaan Seksyen 6; buat masa sekarang seorang anggota tetap boleh diberi taraf berpencen jika dia telah genap tempoh selama tidak kurang daripada 10 tahun berkhidmat yang boleh dimasukkan kira. Peruntukan ini dibuat berbeza Laporan Jawatankuasa Kabinet mengenai Gaji pada tahun 1976. Di bawah SSB Kerajaan telah bersetuju supaya tempoh berkhidmat bagi tujuan pemberian taraf berpencen dikurangkan daripada 10 tahun ini tiga tahun. Bersesuaian dengan keputusan Kerajaan itu, Seksyen 6 dicadangkan dipinda bagi membolehkan seorang anggota tetap diberi taraf sebagai anggota berpencen jika dia telah genap tempoh selama tidak kurang daripada 3 tahun perkhidmatan yang boleh dimasukkan.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan Seksyen 8 pada masa sekarang, Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 (Akta 239), memperuntukkan supaya caruman bulanan pada kadar 17¹/₂% daripada gaji anggota yang telah di....

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Kepong. Yang Berhormat, Kepong bangun.

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya minta ini dihabiskan dahulu, ...supaya caruman bulanan pada kadar 17¹/₂% daripada gaji anggota yang telah diberi taraf berpencen hendaklah dibayar oleh majikan kepada Kumpulan Wang Disatukan. Dengan berkuatkuasanya Akta Kumpulan Wang Amanah Pencen 1991 (Akta 454), caruman bekeaan sepatutnya dimasukkan terus ke dalam Tabung Amanah Pencen. Oleh itu, dengan pindaan kepada Seksyen 8 ialah untuk membolehkan caruman majikan berkenaan dimasukkan terus ke dalam Tabung Amanah Pencen tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan Seksyen 12 di bawah SSB Kerajaan telah bersetuju supaya anggota Perkhidmatan Awam yang memilih bersara pada umur 40 tahun dibayar ganjaran dan gantian cuti rehat sebaik sahaja mereka mula bersara. Pada masa sekarang pembayaran ganjaran dan gantian cuti rehat kepada anggota Perkhidmatan Awam yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun dibuat pada genap umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan 50 tahun bagi anggota lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991. Bagi anggota yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut pembayaran adalah dibuat pada umur persaraan wajib iaitu 55 tahun. Berikutan dengan pelaksanaan SSB, Seksyen 12 dicadangkan dipinda untuk membolehkan ganjaran dan gantian cuti rehat juga dibayar semua anggota Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan yang bersara secara pilihan sendiri pada umur 40 tahun. Walau bagaimanapun, tarikh bayaran pencen kepada mereka masih dikekalkan iaitu pada genap umur 45 tahun bagi anggota perempuan dan genap umur 50 tahun bagi anggota

lelaki yang dilantik sebelum 12hb April, 1991 dan apabila genap umur 55 tahun bagi mereka yang dilantik pada atau selepas tarikh tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan Seksyen 13; Seksyen 13 naskah Bahasa Malaysia Akta Pencen Pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 (Akta 239), dicadangkan dipinda kerana terdapat kesilapan teknik percetakan iaitu mengenai umur yang membolehkan seorang pekerja lelaki disifatkan telah bersara apabila telah dilantik oleh atau dengan kelulusan Kerajaan untuk berkhidmat dalam mana-mana pertubuhan lain.

Berikutan pindaan yang telah dibuat ke atas Seksyen 13 Akta berkenaan pada tahun 1985 Seksyen 13(1) naskah Bahasa Malaysia Akta berkenaan telah memperutukkan bahawa jika pekerja lelaki yang berumur 55 tahun dilantik oleh atau dengan kelulusan Kerajaan untuk berkhidmat dalam mana-mana pertubuhan lain, beliau boleh disifatkan telah bersara, sedangkan naskah Bahasa Inggeris menyebut 'umur 50 tahun' bagi maksud yang sama. Kesilapan teknik percetakan dalam Akta naskah Bahasa Malaysia perlu diperbetulkan. Dasar yang telah ditetapkan oleh Kerajaan adalah pekerja lelaki yang berumur 50 tahun boleh disifatkan telah bersara setelah dilantik oleh atau dengan kelulusan Kerajaan untuk berkhidmat dalam mana-mana pertubuhan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kerja Raya (Datuk Peter Tinggom Anak Kamarau): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah satu Akta untuk meminda Akta Pencen Pihak-pihak Berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Kepong.

5.40 ptg.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, walaupun ini satu siri Rang Undang-undang untuk maksud yang hampir sama dengan Rang Undang-undang pada hari ini (DR.4/92) dan juga (DR.8/92) dan sekarang ini (DR.9/92) untuk maksud yang sama, pelarasan dengan SSB yang saranannya telah dibuat oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi.

Tuan Yang di-Pertua, memang ada wujudnya ketidakpuasan di setengah-setengah kalangan mengenai SSB dan walaupun Yang Berhormat Timbalan Menteri ada mengatakan bahawa Kerajaan adalah sangat baik, sangat sabar dan memberi peluang yang banyaklah untuk pihak-pihak, semua pihak supaya hampir 870,000 kaki-tangan Kerajaan dapat berfikir dengan masak-masak sama ada untuk menyertai skim SSB ataupun tidak. Jadi, memanglah kalau itu yang dimaksudkan dan kalau itulah yang boleh dilaksanakan dengan baik maka saya tidak akan bantah. Walau bagaimanapun, saya ada dengar setengah-setengah pihak yang tidak puashati dengan apa yang disarankan oleh Yang Berhormat mengenai begitu munasabahnyanya pihak Kerajaan untuk melaksanakan pelarasan SSB ini.

Tuan Yang di-Pertua, yang pertamanya masalah golongan yang tidak mahu menyertai SSB ini, seperti mana yang telah saya disebutkan pada awal lagi ialah walaupun kumpulan-kumpulan yang tertentu tidak mahu diserapkan di dalam SSB, mereka sama ada mahu tidak mahu, mereka dalam lantikan untuk kenaikan pangkat, maka dengan sendirinya diserapkan masuk di dalam konsep baru ini.

Mahu tidak mahu diserapkan masuk kerana kenaikan pangkat dan masalah opsyen tidak wujudlah, kecuali mereka tidak mahu naik pangkat. Semua orang hendak naik pangkat, 870,000 orang

hendak naik pangkat, kalau naik pangkat sama ada mereka hendak pilih opsyen SSB ataupun tidak itu tidak timbul lagilah, dimasukkan juga, itu masalah. Kalau hendak kira itu terkilan pun tidak boleh bawa ke Tribunal, itu perasaan sendiri sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya berharap pihak Yang Berhormat dapat mempertimbang semula apa yang saya sebutkan di sini terutamanya mengenai itu pihak Polis dan pihak Tentera. Saya pernah ada di dalam tentera juga, saya tahu begitu susah hendak kita sampaikan aduan kerana takut, di dalam Polis dan di dalam Tentera kalau kita buat banyak sungutan dan rungutan ini akan menjejaskan kenaikan pangkat. Dan cara-cara untuk melayan orang yang membuat aduan di dalam Polis dan Tentera itu, maklumlah Tuan Yang di-Pertua, cara-cara itu bukan manis. Ada Bentara di sini boleh cerita macam mana kita boleh melayan orang-orang yang bersuara dengan banyak di dalam Tentera dan di dalam Polis. Yang Berhormat Timbalan Menteri tidak pernah ada di dalam Tentera dan tidak pernah ada di dalam Polis. Cuma di dalam Universiti Al-Azhar sahaja. Itu lain kira. (*Ketawa*) Suasana universiti, situasi di dalam universiti itu berlainan - di Mesir. Berlainan. Tidak serupa dengan suasana dan situasi di dalam Polis dan juga di dalam Tentera. Saya kasihanlah kepada mereka yang tidak boleh.....

Tuan Yang di-Pertua: Ya, ada yang bangun.

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, kalau saya tidak salah kita berbincang mengenai dengan badan-badan berkanun. Ini Polis dan Tentera bukan badan berkanun, untuk pengetahuan Yang Berhormat dari Kepong, badan-badan berkanun tidak masuk Polis dan Tentera.

Dr Tan Seng Giaw: Padang Terap itu, saya pun sebutkan tadi dah.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Nanti sekejap, nanti sekejap dia hendak jawab, ada seorang lagi hendak bangun itu.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih. Saya hendak bertanya bila Yang Berhormat Kepong itu masuk universiti Mesir yang dia tahu perbezaan antara universiti Mesir dengan universiti lain ini. *(Ketawa)* Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: "Universiti". *(Ketawa)*

Dr Tan Seng Giaw: Orang Kedah.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, silakan.

Dr Tan Seng Giaw: Yang tahunya "pangsang" sahajalah. Orang di sini kata "pengsang" - dia "pangsang".

Tuan Yang di-Pertua: Ya.

Dr Tan Seng Giaw: Itu Kedah.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Ya, dia bangun pula Yang Berhormat.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, kalau orang Kedah tidak tanam padi Yang Berhormat dari Kepong itu nasi pun tidak makan. *(Ketawa)* Terima kasih. Terkepung duduk dalam itu.

Tuan Yang di-Pertua: Ya.

Dr Tan Seng Giaw: Ha, ini kita ada opsyen, walaupun beras daripada Kedah itu baik, tetapi ada daripada Siam, Vietnam pun ada. Republik Negara China pun ada.

Tuan Yang di-Pertua: Ya.

Dr Tan Seng Giaw: Ha, ini opsyen ada sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan Yang Berhormat daripada Kepong.

Dr Tan Seng Giaw: Adakah pihak Yang Berhormat dari Kedah itu, mahukan pihak kami tidak beli beras daripada Kedah?

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Ya.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Janganlah. Tak usahlah. Cukuplah. Tidak usahlah, tidak payahlah. Yang Berhormat daripada Kepong, sila teruskan. Cakap pasal lain tu. *(Ketawa)*

Dr Tan Seng Giaw: *(Ketawa)* Tapi Padang Terap dia tidak mahu dengar mengenai apa yang diceritakan di sini, cuma dia berminat dengan Kampung Laut di Kelantan.

Tuan Yang di-Pertua: Ya. Sila teruskan Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Dia dengar tadi, pasal itu dia bangun mengeluarkan Peraturan 36(1) itu, ya.

Dr Tan Seng Giaw: Ya. Dia tahu Peraturan 36(1) sahajalah. Lain kali kita masuk Peraturan Kampung Laut pula. Kalau begitu kita tidak dapat gangguan daripada Padang Terap. Saya teruskanlah. Dan saya tadi saya sebutkan ini ada kena mengenalah, semua Rang Undang-undang yang telah saya sentuh tadi ada kena mengena di antara satu sama lain. Kait mengait.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 6 dan juga dalam saranan Yang Berhormat tadi bertujuan meminda

subseksyen (1) Seksyen 13 Akta dalam teks Bahasa Malaysia dengan menggantikan perkataan-perkataan “lima puluh lima” dengan perkataan-perkataan “lima puluh” bagi menjadikan umur persaraan seseorang pekerja lelaki setelah dilantik untuk berkhidmat dalam mana-mana per-tubuhan yang diluluskan oleh Kerajaan serupa dengan peruntukan seksyen yang sama dalam teks bahasa Inggeris. Tuan Yang di-Pertua, kalau kita ada di dalam teks bahasa Inggeris ada yang dianggap betul, biasanya kita di sini pun ada di dalam bahasa Inggeris juga itu, ada pindaan, saya dengar tadi daripada Yang Berhormat dia kata teks bahasa Inggeris itu elok dah, tetapi di sini ada pindaan pula.

Kita kata bahasa Inggeris pada Akta asal itu sudah elok dah, tetapi di sini ada pula pinda lagi, macam mana bertindih-tindih macam ini? Itu sudah elok, nak pinda lagi, cuma di Padang Terap sahaja dibuat macam itu, (*Ketawa*) dia hendak “menerapkan” burungan, dia hendak bertindih-tindih, (*Ketawa*) tapi itulah Yang Berhormat mungkin Universiti Al-Azhar dibuat demikian. Tetapi bukan saya hendak mempersoalkan, universiti itu sangat baik, terkemuka di dunialah. Jangan Kedah hendak celah lagi! Universiti itu termasyhur.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Gerik bangun, ya.

Dato' Tajol Mohd. Rosli bin Mohd. Ghazali: Penjelasan, Tuan Yang di-Pertua. Ahli Yang Berhormat dari Kepong ini, dia faham atau tidak pindaan itu? Pindaan itu pindaan Inggeris dan Melayu. Tetapi dalam pindaan Inggeris, dia tulis 50 tahun, dalam pindaan Melayu, dia tulis 55 tahun. Silap taip sahaja, yang 55 itu patut jadi 50.

Dr Tan Seng Giaw: Sekarang Timbalan Menteri pun menjawab jawatan yang serupa sekarang, Pos dia sudah tidak mahu lagi!

Tuan Yang di-Pertua: Tak apalah. Sila teruskan, ya, ya. (*Ketawa*)

Dr Tan Seng Giaw: This is collective reponsibility! (*Ketawa*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya cuma bangkitkan kerana ada pindaan yang serupa ini di dalam Bahasa Malaysia. Dia mahu bahasa Melayu sahaja, dia tidak mahu Bahasa Malaysia sekarang ini. Susahlah, 100% sudah tidak mahu Bahasa Malaysia sekarang ini.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: Dia merapu sahaja...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Kepong, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya akan teruskan. Yang Berhormat Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos hendaklah berfikir dengan baik-baik, jawatan Pos tidak serupa dengan jawatan di dalam Jabatan Perdana Menteri - itu berlainan.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, saya pun tahu itu berlainan. (*Ketawa*)

Dr. Tan Seng Giaw: Saya berharap Yang Berhormat Timbalan Menteri dapat menjawab mengapa kita mendapat pindaan ke atas kedua dua teks. Satu persoalan lagi, biasanya kalau kita dapat teks dalam bahasa Inggeris yang betulnya, cuma terdapat kesilapan taip sahaja di dalam teks Bahasa Malaysia itu, tidak bolehkah kita pinda dengan begitu sahaja kerana teks asalnya teks Inggeris? Mahu tidak mahu, teks asalnya ialah teks Inggeris. Kalau begitu, itu sudah betullah.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Larut hendak menerangkan.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: Tuan Yang di-Pertua, Ahli dari Kepong ini mewakili dirinya sendirilah atau mewakili DAP? Nampaknya Ahli-ahli DAP yang lain itu senyum sahaja. Macam kelakar sahaja. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan.

Dr. Tan Seng Giaw: Saya tidak dengar Larut malam ini mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang di sessi ini, bahkan juga di dalam perdebatan untuk usul yang lain, Rang Undang-undang yang lain, perkara-perkara yang lain tidak pernah bangkit, tidak pernah menyertai perbahasan, cuma untuk mengganggu orang sahaja. Itulah yang dia pandai buat. Kalau tidak mengganggu, dia sokong bulat-bulat sahaja. Dia hendak kacau lagi, Tuan Yang di-Pertua...

Tuan Yang di-Pertua: Dia bangun, ya.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: Ahli dari Kepong bercakap di luar tajuk dan tiap-tiap Ahli apabila bercakap hendaklah menghalakan mukanya kepada Tuan Yang di-Pertua. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Sila, sila teruskan, Yang Berhormat.

Dr. Tan Seng Giaw: Itulah yang dia pandai, yang lain tiada langsung. Kita hendak membincangkan mengenai cara penilaian gaji dan persaraan kakitangan Kerajaan di sini, tidak berminat dengan Larut.

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan.

Dr. Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, biasanya teks asal ialah dalam bahasa Inggeris. Kalau itu sudah betul, mengapa kita balik ke sini untuk dipinda lagi?

Tuan Yang di-Pertua: Pada fikiran saya, teks yang menjadi pegangan ialah teks dalam Bahasa Malaysia. Yang demikian jikalau sekiranya teks dalam Bahasa Malaysia itu silap, maka perlu dibetulkan. Jikalau sekiranya teks dalam bahasa Inggeris itu silap, maka itu boleh dikatakan silap typing atau printing, maka boleh dibetulkan oleh Setiausaha sahaja. Selain daripada itu, sekiranya satu-satu Rang Undang-undang itu telahpun mendapat tandatangan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, maka tidak bolehlah pihak Parlimen atau Pejabat Parlimen membetulkannya.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: *(Sambil berjalan)* Awak bukan lawyer. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila teruskan.

Dr. Tan Seng Giaw: Memang susah sungguh sekarang ini. Di sini ada Tuan Yang di-Pertua, di situ ada Larut. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Dia sudah keluar. *(Ketawa)*

Dr. Tan Seng Giaw: Ya. Jadi mulai sekarang ini teks asal itu ialah teks bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Setahu saya teks asal mengikut undang-undang Bahasa Malaysia ialah teks dalam Bahasa Malaysia.

Dr. Tan Seng Giaw: Tetapi beratus-ratus Undang-undang, Akta-akta yang diluluskan di sini kebanyakannya di dalam bahasa Inggeris. Macam mana kita buat sekarang?

Tuan Yang di-Pertua: Dalam Bahasa Malaysia pun ada.

Dr. Tan Seng Giaw: Tetapi kebanyakan setahu saya adalah dalam bahasa Inggeris. Itulah undang-undang yang asal. Macam mana kita buat sekarang dengan keadaan sedemikian?

Tuan Yang di-Pertua: Pada fikiran saya, jikalau kadangkala kita hendak pinda, Setiausaha di bawah salah satu Peraturan Mesyuarat, boleh buat demikian, tetapi sebelum ditandatangani oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong. Jikalau sudah ditandatangani, tidak boleh dipinda melainkan dengan membawakan satu Rang Undang-undang seperti yang dibuat sekarang. Jadi apa yang dibuat sekarang ini bukanlah salah tetapi mengikut peraturan-peraturan yang biasa dibuat pada masa yang lepas.

Dr. Tan Seng Giaw: Walau bagaimanapun, kerana kebanyakan Rang Undang-undang ataupun Akta-akta adalah di dalam bahasa Inggeris, lain kali teks bahasa Inggeris hendaklah disampaikan di sini untuk dipinda kalau ditemui ada kesalahan dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua: Boleh pinda, ya.

Dr. Tan Seng Giaw: Boleh pinda. Tuan Yang di-Pertua, mengenai masalah persaraan awal, saya kurang faham apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi mengenai persaraan untuk perempuan berumur 40 tahun dan juga untuk lelaki berumur 45 tahun. Yang disebutkan oleh Yang Berhormat kurang jelas dan saya berharap dapat dijelaskan lagi untuk Dewan yang mulia ini supaya kita dapat memahami apa yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi.

Akhir sekali, saya berharap dengan pindaan-pindaan di dalam satu siri ini, semua sungutan-sungutan dan aduan-aduan yang disampaikan akan ditimbang dengan baik terutamanya di dalam perkhidmatan Tentera dan juga Polis di mana susah hendak menyampaikan aduan terutamanya mengenai ketidakpuasan mereka. Dengan keadaan sedemikian, apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat mengenai cara-cara untuk pelarasan, cara-cara untuk menyelesaikan perkara terkilan dan sebagainya dapat dijalankan dengan betul kalau kita menumpukan perhatian kepada situasi dan keadaan yang khusus untuk perkhidmatan Tentera dan Polis yang tidak serupa dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang lain. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Padang Terap.

6.00 ptg.

Dato' Dr. Affifudin bin Haji Omar (Padang Terap): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyokong pindaan Rang Undang-undang ini yang mana saya menarik perhatian Dewan ini kepada Fasal 6 dan juga Fasal 2, iaitu Fasal 6 bertujuan meminda subseksyen (1) seksyen 13 Akta dalam teks Bahasa Malaysia dengan menggantikan perkataan "lima puluh lima" dengan perkataan "lima puluh" bagi menjadikan umur persaraan seseorang pekerja lelaki setelah dilantik untuk berkhidmat dalam mana-mana pertubuhan dan seterusnya.

Tuan Yang di-Pertua, pada saya ini adalah satu jalan keluar untuk pegawai-pegawai ataupun kakitangan-kakitangan dalam Pihak-Pihak Berkuasa Berkanun yang selama ini adalah pada saya menjadi mangsa keadaan iaitu mereka adalah tertakluk di bawah closed service. Maksudnya apabila mereka tertakluk di bawah closed

service, Tuan Yang di-Pertua, mereka ini tidak mempunyai peluang-peluang untuk naik pangkat, peluang-peluang untuk mengeksploitasikan potensi mereka. Hanya tertutup di dalam badan-badan berkanun walaupun kalau kita masih ingat di dalam Skim Gaji Harun dulu, lebih kurang 15 tahun yang lalu, ada diperuntukkan bahawa pegawai-pegawai di dalam badan-badan berkanun dibolehkan untuk pergerakan atau movement inter-agency iaitu jikalau pegawai itu dari FELDA dia boleh bertukar ke FELCRA, boleh bertukar ke RISDA, boleh bertukar ke mana-mana agensi-agensi separuh Kerajaan ataupun agensi yang dipanggil Badan-Badan Berkanun.

Tetapi malangnya, Tuan Yang di-Pertua, di dalam penglihatan saya tidak banyak movement ini berlaku. Jikalau ianya hendak dilakukan banyak masalah dan banyak rintangan-rintangan yang terpaksa dihadapi. Jadi, dengan adanya Fasal 6 ini satu jalan keluar untuk pegawai-pegawai badan berkanun keluar lebih awal untuk mengambil peluang di dalam suasana pembangunan sektor industri dan komersial negara yang mana mereka akan dapat menerusi pengalaman-pengalaman mereka di dalam badan berkanun itu dapat meluaskan ataupun memperkembangkan kebolehan mereka di dalam sektor-sektor swasta.

Mengenai dengan Fasal 2 pula, Tuan Yang di-Pertua, iaitu bertujuan meminda seksyen 6 Akta bagi membolehkan taraf pekerja berpencen diberi kepada seseorang pekerja selepas 3 tahun, kalau dulu 10 tahun. Jadi ini adalah satu lagi jalan keluar yang dapat diberikan kepada pegawai-pegawai badan-badan berkanun yang ingin memasuki skim pencen yang mana kalau dulu terpaksa tunggu 10 tahun, sekarang 3 tahun.

Ekoran dari ini, Tuan Yang di-Pertua, saya pohonlah supaya badan-badan berkanun ini selain diberi peluang-peluang ini saya harap pihak Kerajaan dapat memperbaiki lagi kemudahan-kemudahan yang ada pada mereka. Kerana kalau kita masih ingat, konsep badan-badan berkanun ataupun tujuan diadakan badan-badan berkanun, khususnya di zaman Allahyarham Tun Abdul Razak, ialah untuk meningkatkan efficiency jentera Kerajaan untuk memastikan bahawa target atau sasaran-sasaran pembangunan Kerajaan itu dapat dicapai dengan lebih ekonomik, lebih efisien dan lebih tepat.

Jadi, kalau Tuan Yang di-Pertua, masih ingat dulu kebanyakan badan-badan berkanun yang ditubuhkan adalah diketuai oleh pegawai-pegawai yang mempunyai kecemerlangan yang tinggi di dalam service, baik di dalam civil service mahupun di dalam technical service. Tetapi pada masa sekarang nampaknya badan-badan berkanun hanya menjadi dumping ground untuk civil service dan lain-lain service untuk mereka membuang ataupun dengan izin, meng'exile' pegawai-pegawai yang tidak disukai ataupun untuk pegawai-pegawai di dalam civil service yang hanya hendak menunggu - buying time, hendak menunggu masa untuk dinaikkan pangkat. Dan masih lagi banyak badan-badan berkanun yang ada pada masa ini diketuai oleh orang-orang daripada general service atau daripada civil service. Pada hal orang-orang di dalam Badan-Badan Berkanun itu sendiri layak mengetuai badan-badan itu tetapi tidak diberi peluang.

Jadi inilah pada saya banyak soal-soal motivasi, soal-soal perasaan tidak puas hati banyak berlaku di kalangan pegawai-pegawai badan-badan berkanun dan saya pasti jikalau ianya tidak diperbetulkan, maka produk atau hasil kerja daripada badan-badan berkanun ini akan kurang.

Jadi, dengan seruan itu saya harap walaupun pihak Kerajaan pada masa ini sedang menjalankan usaha-usaha untuk menswastakan yang mana banyak agensi-agensi di bawah badan-badan berkanun diswastakan tetapi biarlah apa yang masih tinggal di dalam Kerajaan diberi layanan dan diberi pertimbangan yang sewajarnya seperti pihak Kerajaan memberi kepada pegawai-pegawai di dalam lain-lain agensi yang ada. Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

6.07 ptg.

Dato Dr. Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya ucap terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong dan Padang Terap. Nampaknya Ahli Yang Berhormat dari Kepong tidak ada timbul isu, dia cuma lekok-lekok keliling atau sekitar perkataan-perkataan sahaja. Cuma tentang hal Bahasa Malaysia tadi telah dijawab oleh Tuan Yang di-Pertua sendiri.

Segala harapan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Padang Terap ada dicatat dan akan dipertimbangkan oleh Kerajaan. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG TIMBANG DAN SUKAT (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.10 ptg.

Setiausaha Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dr. Sak Cheng Lum): Saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang Timbang dan Sukat (Pindaan) 1992 di bacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Dewan yang mulia ini Akta Timbang dan Sukat, 1972 telah digubal dan dikuatkuasakan dengan tujuan untuk mewujudkan keseragaman dalam sistem timbangan dan sukatan di Malaysia. Ini dilaksanakan dengan pengwujudan unit-unit timbangan dan sukatan berasaskan kepada sistem unit antarabangsa atau (S.I) atau sistem metrik dan kawalseliaan ke atas penggunaan alat-alat timbang dan sukat yang digunakan dalam menjalankan perniagaan dan perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya.

Pindaan terakhir pada Akta Timbang dan Sukat Tahun, 1972 telah diperbuat dalam tahun 1990. Walau bagaimanapun, Akta ini perlu dipinda sekali lagi bagi menentukan peruntukan-peruntukan bukan sahaja bersesuaian

dengan amalan antarabangsa, tetapi juga supaya seiring dan selari dengan perkembangan teknologi semasa, khususnya dalam bidang "legal metrology".

Di antara pindaan-pindaan substantif yang dicadangkan ialah pindaan kepada takrif alat timbang dan sukat, peruntukan ke atas kuasa-kuasa Menteri, kuasa-kuasa Penyimpan Timbang dan Sukat (Custodian of Weights and Measures), dengan izin, dan peruntukan-peruntukan mengenai hukuman maksimum yang boleh dikenakan ke atas kesalahan-kesalahan tertentu di bawah Akta.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan kepada takrif "alat timbang dan sukat" di bawah seksyen 2(1) Akta adalah untuk memperluaskan takrifannya supaya merangkumi alat-alat pengukur masa. Ini bertujuan untuk menentukan bahawa alat-alat pengukur masa seperti meter letak kereta dan lain-lain peralatan yang digunakan untuk penentuan kadar upah atau caj tertakluk kepada peruntukan Akta. Pada masa ini alat-alat pengukur masa tidak termasuk di bawah takrifan alat timbang dan sukat dan dengan itu ketetapanannya tidak memerlukan penentusahan.

Ketetapan atau accuracy alat-alat timbang dan sukat ditentukan melalui perbandingan dengan standard-standard tertentu, di antaranya ialah standard bagi jisim dan sukatan (standard for mass and measure). Di dalam sistem pengukuran di negara ini, empat standard telah ditetapkan iaitu standard utama dibanding dengan standard antarabangsa, standard kedua dibandingkan dengan standard utama, standard ketiga dibandingkan dengan standard kedua, manakala standard kerja dibandingkan dengan standard ketiga.

Perkembangan teknologi yang pesat, khususnya dalam bidang "legal metrology", telah mewujudkan berbagai alat timbang dan sukat yang

canggih serta menyebabkan sesuatu standard yang sedia ada tidak lagi bersesuaian dan perlu dibatalkan. Pada masa ini kuasa membatalkan standard terletak pada Menteri iaitu di bawah seksyen 10 Akta. Memandangkan urusan pembatalan standard melibatkan perkara-perkara teknikal yang berkaitan dengan had selisih (tolerance) dan nilai-nilai fizikal sesuatu standard, adalah dicadangkan seksyen ini dipinda bagi menentukan kuasa-kuasa Menteri untuk membatalkan standard dibuat atas nasihat Penyimpan Timbang dan Sukat sahaja.

Di bawah peruntukan sekarang, hanya alat timbang dan sukat yang rekabentuk dan spesifikasinya yang telah dilulus dan diwartakan dalam Warta Kerajaan oleh Penyimpan Timbang dan Sukat serta ditentukan sahkan oleh Inspektor Timbang dan Sukat sahaja boleh digunakan dalam menjalankan perdagangan. Peruntukan ini bukan sahaja tidak lagi selaras dengan amalan di negara-negara anggota Pertubuhan OIML (Organisation Internationale de Metrologie Legale) yang mana Malaysia juga menganggotainya tetapi menimbulkan kerumitan pelaksanaan kerana alat-alat timbang dan sukat canggih yang baru diperkenalkan tidak boleh digunakan dengan segera walaupun ianya menepati spesifikasi antarabangsa. Bagi mengatasi kerumitan ini, adalah dicadangkan bahawa dua peruntukan baru iaitu subseksyen 14(5) dan 14(5)(a) diwujudkan. Dengan wujudnya peruntukan-peruntukan ini Penyimpan Timbang dan Sukat boleh meluluskan sesuatu alat timbang dan sukat untuk kegunaan dalam perdagangan walaupun rekabentuk dan spesifikasinya belum diwartakan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam tahun 1991 Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna telah mengambil tindakan undang-undang ke atas 3,196 peniaga-peniaga yang melakukan pelbagai kesalahan di

bawah Akta Timbang dan Sukat, 1972. Dalam 3 bulan pertama, tahun ini pula, tindakan undang-undang telah diambil ke atas 1,162 peniaga yang melakukan pelbagai kesalahan di bawah Akta yang sama. Kesalahan-kesalahan itu adalah berbentuk teknikal seperti penggunaan unit selain daripada unit SI (unit metrik), penjualan atau penggunaan alat timbang dan sukat yang tidak seimbang atau tidak disahkan, pemalsuan cap Inspektor Timbang dan Sukat, dan kegagalan untuk mengemukakan alat timbang dan sukat bagi maksud pengesahan.

Faktor utama yang telah dikenalpasti sebagai menyebabkan kesalahan-kesalahan seperti ini kerap berlaku ialah hukuman maksimum yang boleh di kenakan ke atasnya adalah ringan dan tidak mencegah perlakuannya. Justeru itu, adalah dicadangkan peruntukan-peruntukan mengenai hukuman maksimum yang boleh dikenakan iaitu seksyen 12(3), 14(6), 16, 17, 18(2), 18(3), 20(3), 20A(1) dan 28(2) dipinda sewajarnya. Dengan pindaan ini, hukuman maksimum yang boleh dikenakan ke atas seseorang yang melakukan sesuatu kesalahan yang berbentuk teknikal ditingkatkan daripada denda tidak melebihi \$1,000 atau penjara tidak melebihi 6 bulan atau kedua-duanya sekali, kepada hukuman denda tidak melebihi \$4,000 atau penjara tidak melebihi 3 tahun atau kedua-duanya sekali. Hukuman maksimum yang boleh di kenakan ke atas seseorang yang melakukan sesuatu kesalahan yang mempunyai unsur niat ditingkatkan daripada denda tidak melebihi \$3,000 atau penjara tidak melebihi 2 tahun atau kedua-dua sekali kepada hukuman denda tidak melebihi \$5,000 atau penjara tidak melebihi 4 tahun atau kedua-duanya sekali.

Tuan Yang di-Pertua, cadangan pengwujudkan satu seksyen baru iaitu seksyen 25A adalah bertujuan untuk memperluaskan tanggungjawab Penyimpan Timbang dan Sukat supaya

meliputi tanggungjawab menasihati Menteri dalam semua aspek berhubung dengan sistem unit antarabangsa, penentuan alat timbang dan sukat dan perkara-perkara lain yang ada berkaitan dengan "legal metrology". Ini akan membolehkan perkara-perkara bergerak seiring dengan perkembangan sistem ukuran di peringkat antarabangsa.

Pada masa ini, perkara-perkara yang berkaitan dengan pembungkusan khususnya yang berhubung dengan penandaan ke atas unit-unit timbangan atau sukatan di bungkusan barang-barang tidak beri kawal-seliaan yang sistematik di bawah mana-mana akta. Oleh itu, adalah dicadangkan agar seksyen 29 dipinda bagi membolehkan Menteri diberi kuasa untuk membuat peraturan-peraturan dalam mengawal-selia pembungkusan. Dengan kuasa baru ini, maka hasrat untuk mewujudkan keseragaman di dalam industri pembungkusan di negara ini boleh dicapai.

Adalah juga dicadangkan bahawa perkataan 'piawai' yang terdapat dalam teks Bahasa Malaysia Akta Timbang dan Sukat 1972 digantikan dengan perkataan 'standard', memandangkan perkataan 'standard' lebih difahami oleh umum.

Pindaan-pindaan lain-lain yang dicadangkan kepada Akta Timbang dan Sukat 1972 ini adalah merupakan pindaan sampingan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kerja Raya (Datuk Peter Tinggom anak Kamarau): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Akta Timbang dan Sukat 1972 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Klang.

6.21 ptg.

Tuan Fong Kui Lun (Klang): Tuan Yang di-Pertua, perkara yang hendak saya bangkitkan tatkala Dewan yang mulia ini membincangkan Rang Undang-undang Timbang dan Sukat (Pindaan) 1972 ialah Rang Undang-undang ini bertujuan untuk menghalalkan beberapa kelemahan dan kekurangan yang terdapat pada Akta asal.

Tuan Yang di-Pertua, Akta asal terlalu longgar dan pembentangan Rang Undang-undang ini ialah untuk menutup kekurangan itu. Misalnya, Fasal 5 Rang Undang-undang yang bertujuan untuk meminda Seksyen 14 bagi memasukkan sub-seksyen baru (5A) yang berbunyi:

“(5A) Penyimpan Timbang dan Sukat boleh meluluskan apa-apa timbang atau sukat bagi kegunaan untuk perdagangan jika bentuk atau penentuannya telah tidak ditetapkan oleh Penyimpan melalui perintah yang disiarkan dalam Warta, dan timbang atau sukat atau alat timbang atau sukat itu hendaklah ditentukan, ditandakan dengan cap, diperakui atau disahkan oleh seorang inspektor mengikut cara yang diperuntukkan dalam seksyen-kecil (1) dan prosedur yang dinyatakan oleh Penyimpan.”

Ini sebenarnya bermaksud untuk menghalalkan beberapa kesalahan yang dilakukan oleh mana-mana majlis atau Kerajaan Tempatan berhubung dengan memakai meter letak kereta bagi mengutip caj meletak kereta daripada para pengguna kenderaan yang masih belum diakui sebagai sah, dengan izin, calibrated. Bolehkah disifatkan pindaan Rang Undang-undang ini untuk menghalalkan meter-meter letak kereta haram yang sedang digunakan oleh majlis atau Kerajaan Tempatan sekarang ini?

Tuan Yang di-Pertua, kerana bimbang penggunaan meter-meter ini dicabar di mahkamah, maka Kerajaan terpaksa mengambil tindakan melalui

undang-undang dengan meminda Akta induk.

Inilah apa yang berlaku dalam kawasan saya. Saya ada menulis kepada Majlis Perbandaran Klang supaya membatalkan semua notis kompaun kerana tidak membayar bayaran meletak kereta oleh penduduk-penduduk Klang disebabkan meter-meter letak kereta

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin (Jerai): (Bangun)

Tuan Yang di-Pertua: Jerai bangun Yang Berhormat.

Tuan Fong Kui Lun: Tidak beri.

Tuan Yang di-Pertua: Dia tidak beri jalan.

Tuan Fong Kui Lun:....oleh penduduk-penduduk Klang sebab meter-meter letak kereta yang dipasang di seluruh Klang tidak ditentusahkan, dengan izin, calibrated. Malangnya surat saya itu tidak dijawab hingga sekarang, apabila Rang Undang-undang yang berkaitan dibentangkan supaya diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua, adalah satu perkara yang tidak adil kepada rakyat apabila kelemahan Kerajaan ditutup dengan pindaan undang-undang dan kemudian dipaksakan ke atas rakyat pula. Ini bererti apa-apa hasil yang dikutip oleh Kerajaan Tempatan seperti Majlis Perbandaran Klang atau Dewan Bandaraya Kuala Lumpur adalah wang haram yang tidak sah di sisi undang-undang sebelum penguatkuasaan pindaan ke atas Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menggesa Kerajaan supaya memulangkan semula semua kutipan wang meletak kereta bermeter yang tidak ditentusahkan dengan izin, calibrated, sebelum ini. Jika Kerajaan tidak dapat berbuat demikian, adalah tidak adil ke atas rakyat yang dilakukan oleh Kerajaan atau Majlis Tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, jika Kerajaan begitu mudah meletakkan kesalahan ke atas alat timbang yang tidak disahkan,

yang digunakan oleh para peniaga, samalah ertinya Kerajaan patut mengakui kesalahan penggunaan meter letak kereta yang tidak ditentusahkan oleh Penyimpan alat timbang atau sukat yang digunakan oleh banyak syarikat yang menjalankan urusaniaga meletak kereta bermeter.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan jangan hanya pandang kerugian disebabkan penggunaan coin plastik untuk meter-meter letak kereta, tetapi perhatian harus diberikan bagaimana wang-wang rakyat atau pengguna kenderaan yang disalah kutip menerusi meter-meter letak kereta yang tidak sah boleh dikembalikan.

Jika kita bercongak, dengan izin, amount due to rakyat, ini bukanlah berjumlah kecil. Saya tidak ada apa-apa alasan bahawa Kerajaan tidak berhak untuk mengembalikan semula wang yang dikutip secara haram ini jika Kerajaan berkata demikian.

Tuan Yang di-Pertua, apakah Kerajaan boleh menafikan hakikat atau sebab atau maksud di sebaliknya pembentangan cadangan pindaan Fasal 2 bagi meminda seksyen bagi memasukkan buat pertama kali tarif "masa" sebagai satu daripada kuantiti yang perlu disukat bahawa kemasukan tarif tersebut sebagai bukti selama ini, bahawa tidak ada undang-undang yang merangkumi tarif "masa" pemakaian meter letak kereta sebelum ini?

Tuan Yang di-Pertua, dengan mengakui kesilapan dan kesalahan tidak memadai, kerana kutipan yang sudah dibuat bukan setakat caj meletak kereta sahaja malah meliputi denda kompaun yang jauh lebih besar dari caj. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Bukit Bintang.

6.28 ptg.

Tuan Wee Choo Keong (Bukit Bintang): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian untuk membahar suatu Akta untuk meminda Akta Timbang dan Sukat 1972.

Tadi kita dimaklumkan di Dewan ini bahawa Akta sekarang, Akta 1972 tiada peruntukan untuk memasukkan parking metre, oleh kerana tidak ada takrif "masa" di dalam Akta berkenaan. Ini tidak benar. Ini tidak betul. Dari apa yang saya tahu, dalam Jadual I Akta sekarang ini ada terdapat satu peruntukan untuk "masa", dan dalam teks bahasa Inggeris, ada 'time' dan di sebelah itu ada 'seconds'. Jadi ini adalah untuk sukat masa. Apa yang dimaklumkan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen itu tidak benar dan Kerajaan pada masa ini boleh menggunakan Akta 1972 ini dan untuk menguatkuasakan penguatkuasaan parking metre ini, semua parking meters di dalam negara haruslah dicalibrated. Kita tahu sekarang ini semua parking meters di dalam negara ini tidak dicalibrated ataupun diperiksa oleh Inspektor dari Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, bolehkah sambung esok?

Tuan Wee Choo Keong: Boleh, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat ditangguhkan hingga 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.